

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1911

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἄμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 18^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.		Σελ.
ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ :		του Γαλλικού	275
'Αγώνες και πτήσεις	143	'Αποτελέσματα του Δημοψηφίσματος του 1910	355
'Ανθη (τά)	183	'Από την παιδική ηλικίαν ενός ποιητού	207
'Ανθη και παιδιά	191	'Απόστοπος ψυχολογία (δύο γελιογραφαί)	48
'Ανοιξίς	127	Γιά την ψυχή της μάνας	366
'Αποκρηάτικα	87	Δεκαετηρίς (μία)	123
'Απορία (μία)	114	Δεκάλογος (δ) του Πατριωτισμού	151
'Από τας 'Επιθεωρήσεις	263	Δημοψήφισμα (τό) των ψευδωνύμων του 1911	307, 419
'Από την ζωήν του Τολαττί	3	ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :	
Γαλλομαθής λούστρος	314	124ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	10
Δύο (αί) γλώσσαί	101	125ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	147
'Εθνική (ή) έσρτή	135	126ος Διαγωνισμός ('Ασκήσεων)	179
Είς την 'Ακρόπολι με τὸ φεγγάρι	351	127ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	291
'Ελληνικοί (οί) χοροί	199	128ος Διαγωνισμός ('Ασκήσεων)	386
'Ενὸν χιονίζει	63	IB' Διαγωνισμός Ξεσπαθώματος	378
'Ευεργεσία	407	Μικρός Διαγωνισμός Λευκῶν Λέξεων	35
'Εύτυχείς	247	Μικρός Διαγωνισμός Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ	147
'Ἠθική (ή) τοῦ πολέμου	78	Μικρός Διαγωνισμός Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ	331
'Ἡμέραι καὶ νύκτες	295	'Εβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί, 5, 17, 25, 33, 41, 49, 57, 65, 73, 81, 86, 97, 105, 113, 121, 129, 137, 145, 153, 160, 169, 177, 185, 193, 201, 209, 217, 225, 233, 241, 249, 257, 273, 281, 289, 299, 305, 313, 321, 329, 337, 345, 353, 361, 369, 377, 385, 393, 401, 409,	417
Καί τοῦ χρόνου	91	Δικαιολογημένη συμπάθεια	417
Κάλαντα (τά) τῶν μαθητῶν	47	Διοπτροπώλης (δ) τοῦ Μεταμεδούργου (μετ' εἰκόνας)	408
Καλοκαιρινὰ θεάματα	255	Δύναμις (ή) τοῦ φεγγάτου	263
Καλοκαιρινή εὐτυχία	279	Δωδεκαήμερο (τό)	48
Καλομοίρης	30	ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ :	
Μαθηματικά (τά)	343	Γεώργιος Ν. Γεωργόπουλος	202
Μαρκουάς	319	Παναγιώτης Γ. Γούσιος	411
Ματσούκας (δ)	367	'Ἡλίας Α. Ίωακειμόπουλος	163
Μικραὶ (αί) Διακοπαί	54	Φωτεινὴ Π. Κασάπογλου	347
Μικρὸ Καλοκαιράκι	375	'Ιωάννης Δ. Κινδύνης	291
Μικροσκοπικὴ 'Ορχήστρα	15	Γεώργιος Θ. Κουτσομητόπουλος	211
Μουσικὰ περίεργα	23	Γαλάτεια Χ. Παρασκευᾶ	171
Μπαλόνια	119	Κωνσταντ. Γ. Πατριαρχόπουλος	195
Μυστηριώδεις Δυνάμεις	287	Μαρία 'Αν. Πατρώνα	363
Νέον 'Ετος	38	Νίκος Γ. Ρίτσος	273
Νερόν (τό)	271	'Αλέξανδρος Γ. Σβώλος	315
Παργαλινὴ ἀνάμνησις	459	'Αλέξανδρος Ν. Σταυράκης	339
Πράσινον (τό)	167	Χ. Α. Στεφόπουλος	155
Στοργή (ή)	70	Γεώργιος Γ. Τσακασιάνος	387
Τιμιότης	359	'Αντωνίος Μ. Φανής	403
Φιλοπατρία	175	'Εντοπισμοὶ καὶ ἀναμνήσεις	416
Φωλιὰ (ή)	327	'Εξαιρετικὴ (ή) Κλήρωσις	35
Χολέρα (ή)	335	'Εξετάσεις (αί)	246
Ψῆλλοι	217	'Εξυπνάδα (μία) τοῦ Κουφιοκεφαλᾶκη (6 γελιογραφαί)	88
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ, 11, 18, 27, 35, 43, 51, 59, 67, 75, 83, 91, 99, 107, 115, 123, 131, 139, 147, 155, 163, 171, 179, 187, 195, 203, 211, 219, 227, 235, 243, 251, 259, 267, 275, 283, 291, 299, 307, 315, 323, 331, 339, 347, 355, 363, 371, 379, 387, 395, 403, 411,	419	'Επιστολὴ (μία) πρὸς τὴν Διάπλαιν	27
ΑΛΟΥΨΗΣ (δ) ΚΑΙ Ο ΚΟΥΝΕΛΗΣ (μετὰ 47 εἰκόνας) 320, 328, 336, 341, 352, 357, 368,	876	'Εἶσημα (τά) τοῦ 1910	139
'Ανταμόδι καὶ τιμωρία (παραμῦθι μετ' 10 εἰκόνας)	312	'Εφιάλτης (μετὰ 3 εἰκόνας)	69
'Απὸ τὰ Νέα τοῦ 1912 (μετ' εἰκόνας)	397	Θρύψαλα	335, 343, 359, 365, 408
'Απὸ τὰς ἐπιστολάς τοῦ Κοραΐ	224	ΙΒΑΝ (δ) ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ (παραμῦθι μετ' 5 εἰκόνας) 381, 393,	398
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ :		ΙΣΤΟΡΙΑ (ή) ΤΟΥ ΠΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ (παραμῦθι μετ' 13 εἰκόνας) 333, 344,	349
'Αποτελέσματα 120ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	91	Καινούριο (τό) παιγνίδι (μετ' εἰκόνας)	38
'Αποτελέσματα 121ου Διαγωνισμοῦ ('Ασκήσεων)	83	Κακοσημαδίς	65
'Αποτελέσματα 122ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	123	Καλόν (τό) ἀμύθηται	382
'Αποτελέσματα 123ου Διαγωνισμοῦ ('Ασκήσεων)	243	Κάρρ (μετὰ 2 εἰκόνας)	15
'Αποτελέσματα 124ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	227	Κατεργαρία (μία) τοῦ Τοτοῦ (6 γελιογραφαί)	24
'Αποτελέσματα 125ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων)	395	Κεράσια (τά)	254
'Αποτελέσματα ΙΑ' Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος	386	Κῆπος (δ) μετὰ 2 εἰκόνας	325
'Αποτελέσματα Μ. Διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς	99	Κίσσα (ή)	351
'Αποτελέσματα Μ. Διαγωνισμοῦ Λευκῶν Λέξεων	131	1η Κλήρωσις τῶν Δωρίων τῆς Διαπλάσεως	68
'Αποτελέσματα Μ. Διαγωνισμοῦ Μεταφράσεως ἐκ		2α Κλήρωσις » » » »	172
		3η Κλήρωσις » » » »	234
		4η Κλήρωσις » » » »	380

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Ύπαρχου της Παιδείας ως το κατ'εξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθῆς παρασόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΓΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικῶς:</p> <p>Ἐτησίᾳ... δρ. 3,— Ἑξαμηνίως... > 4,50 Τρίμηνοι... > 2,50</p> <p>Ἐξωτερικῶς:</p> <p>Ἐτησίᾳ... φρ. 10,— Ἑξαμηνίως... > 5,50 Τρίμηνοι... > 3,—</p> <p><i>Ἐξωτερικῶς ἀρχίζονται τὴν ἴσην ἰσότητά μὴν.</i></p>	<p>ΕΚΑΤΑΕΤΑΙ ΚΑΤ'Α ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΚΑΡΥΦΗ Τῆ. 1878</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Περίοδος Β'. — Τόμος 1. δος</p> <p><i>Ἐν Ἀθήναις, 4 Δεκεμβρίου 1910</i></p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.</p> <p><i>Ἰδιῶν Πάρισιον, Ἐπίστευ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 18</i></p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λστ. 25</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p><i>Ὁδὸς Ἐυρυπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάνειον</i></p> <p>Ἔτος 33ον. — Ἀριθ. 1</p>
--	---	---

Σελ.

Λαμπρή (ἡ) 232

Λόγος Βύρων καὶ Ροβέρτος Πήλ (μετ' εἰκόνας)

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ, μυθιστόρημα (μετὰ 30 εἰκόνας)

1, 13, 21, 31, 39, 45, 55, 61, 71, 79, 85, 95, 102, 111, 119, 127, 136, 144, 149, 157, 168, 173, 181, 192.

Μαζί με τὸν μπαμπά

Μέτρομα (τὸ) τῶν ἀγῶν (3 γελιογραφαί)

Μικρὸν (τὸ) ρυάκιον (μετ' εἰκόνας)

Ναί, ἀλλὰ δὲν ἔγομεν ποντικούς (3 γελιογραφαί)

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ, (μετὰ 250 εἰκόνας καὶ σχημάτων), 5, 17, 25, 33, 41, 49, 57, 65, 73, 81, 89, 97, 105, 113, 121, 129, 153, 160, 169, 177, 185, 193, 201, 209, 217, 225, 233, 241, 249, 257, 273, 281, 289, 297, 305, 313, 321, 329, 337, 345, 353, 361, 369, 377, 385, 393, 401, 409.

Σεφύτρωμα (τὸ)

Ὀδηγὸς τοῦ Σύνδρομου τῆς Διαπλάσεως.

Ὀκνηρὸς (ὁ) ἀνεμὸς καὶ ὁ ἀνεμόμυλος (μετ' εἰκόνας).

Ὀπτική (ἡ) ἀπάτη τοῦ Φοβητοῦ (3 γελιογραφαί).

Ὀρφανὸ (τὸ)

Ὅταν πέφτουν τὰ φύλλα

Πανηγύρι (τὸ)

Παραμύθα (ἡ) τοῦ 391,

Πατέρας καὶ γιου 294,

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ (αἱ) ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΚΑΡΑΚΑ (μετὰ 27 εἰκόνας) 213, 221, 229, 247, 245, 256, 261, 272, 277, 288, 296, 301, 309, 317

ΠΕΡΣΕΥΣ Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΓΟΡΓΟΝΟΣ (μετὰ 49 εἰκόνας) 373, 383, 390, 399, 405,

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ, 12, 18, 28, 36, 43, 51, 59, 67, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 124, 132, 140, 148, 156, 164, 172, 180, 188, 196, 203, 212, 220, 228, 235, 244, 252, 260, 268, 277, 283, 292, 289, 308, 316, 324, 332, 340, 348, 356, 364, 372, 480, 388, 396, 404, 412,

Ποῖός φταίει 420

Πονηριά (ἡ) τοῦ κύρ Κόρακα (6 γελιογραφαί) 270, 224

Σελ.

Ποτιστήρι (τὸ) καὶ οἱ φίλοι του. 158

Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἀναγνώσιν τῆς συνδρομῆς. 239

Πρόπει νὰ παρακολουθῆ κανεὶς τὴν πρόδον (μετ' 5 γελιογραφ.) 4

Πρώτη (ἡ) Ἐκκλησία (μετὰ 2 εἰκόνας) 24, 29

Πρωτομαγιά (ἡ) 182

ΠΥΘΗΣΙΣ (αἱ) ΤΟΥ ΚΡΑ-ΚΡΑ (μετὰ 48 εἰκόνας) 109, 117, 125, 133, 141, 152, 160, 165, 176, 184, 189, 200,

Πῶς; πῶς; 208

Πῶς ἀναποδογυρίζεται ὁ κόσμος; (12 γελιογραφαί) 318

Πῶς ὁ Στακτερούλης παραδειγματίζεται ἀπὸ τὸν κύρ Μέντιον (3 γελιογραφαί) 293

ΡΑΓΙΑΣ (ὁ) ΝΑΛΑΣ (μετὰ 17 εἰκόνας) 237, 248, 253, 264, 269, 280,

Ρῆξ (ὁ) 286

Σακκοράφα (ἡ) 326, 335

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ (καὶ Παιδικὸν Πνεῦμα) 6, 26, 34, 42, 50, 58, 66, 74, 82, 90, 98, 106, 114, 122, 130, 138, 146, 154, 162, 170, 178, 186, 194, 202, 210, 218, 226, 234, 242, 250, 258, 266, 274, 282, 290, 298, 306, 314, 322, 330, 338, 346, 354, 372, 370, 394, 402, 410, 418.

Σπουδαῖον συμβάν 88

Σχολεῖον (τὸ) τοῦ χωρίου 98

Ταχότης (ἡ) τοῦ ἀνέμου (μετὰ σχήματος) 295

Τολστόι (ὁ) 101

Τρεῖς υἱοὶ 4

Τσόγκ (οἱ) Χῆ (μετὰ 3 εἰκόνας) 312

Υπερφυσική (ἡ) ἄρπα (3 γελιογραφαί) 53

Υποκριτικὸς (ὁ) προστάτης τῶν ζώων (12 γελιογραφαί) 151

Φάτην 64

Φυσικαὶ Ἱστορίαι 23, 38, 48, 55, 70, 159

Φώτης καὶ Φωκίον. 231

Χιόνι ἀπὸ χωριό 93, 102

Ψῆμα (τὸ) 4

Ψηφιδέλιον (τὸ) διὰ τὸ Δημοψήφισμα τοῦ 1910 251

Ῥαία (ἡ) Βασιλική (παραμῦθι μετὰ 6 εἰκόνας) 205, 215

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἄγριολούλουδο (τὸ) 163

Ἄετός καὶ Σαλιγκάρι 287

Ἀμάξι (τὸ) 137

Ἀμυγδαλιά (ἡ) 135

Ἀνοίξις (ἡ) νάτη! 115

Ἄτι καὶ Χοῖρος 191

Ἄρετης (τῆς) τὸ φρέμα. 223

Βάτος καὶ ρόδο. 334

Γατάκια (τὰ) 94

Γουρουνόπουλο (τὸ) 78

Γουστέρα καὶ χελώνα 287

Δάφνη (ἡ) 87

Ἐμπρός στὴ γραμμὴ 127

Ἐξοχαί 271, 278, 294, 310,

Ἐπιστροφή (ἡ) τοῦ ναύτου 87

Ἐποχαί: Φύλλα φθινοπώρου 358, 367, 375, 382, 403, 411,

Ἐσπέρα τῆς ἀνοίξεως 417

Εὐγὴ (ἡ) τῆς μάνας 207

Κακοκαιρία 159

Καλοκαίρι 3

Καλοκαιριά 231

Καλοκαιρινὰ παιγνίδια 15

Κίσσα (ἡ) 262

Κοραλλάκι. 75

Κοῦκος (ὁ) 59

Λαγός (ὁ) 249

Λαμπερό (τὸ) σκουλήκι 63

Ματαιόδοξο (τὸ) μυρμηκί 250

Νανούρισμα 392

Νυχτερινὴ συναυλία 238

Ευπηῆστε 342

Παιδάκι καὶ γάτα 329

Πεῦκα στὴ θάλασσα 175

Πικροδάφνες (ἡ) 199

Πηγὴ (ἡ) 167

Πόσο ἀγαπῶ 151

Προσευχὴ (ἡ) 38

Πτωχοῦς (τοῦς) 115

Ροκίνα (ἡ) 94

Σαπουνόφουσα 126

Σταφυλιὰ καὶ φτελιὰ 279

Στολίματα 47

Σύννεφο (τὸ) 143

Τὶ γὰρ μου 183

Φεῖδι καὶ βδέλλα 302

Φθινόπωρον 327

Χειμῶνας 23

Χῶμα ἑλληνικὸ 107

Σελ.

Κεφάλαιον Α' 59

Ὁ ΑΛΛΟΚΟΤΟΣ ΠΕΛΑΤΗΣ 249

Ἀπέξω ἀπὸ ἐν μικρὸν κατὰστημα τῆς οδοῦ Ἁγίου Ρόκου, μετὰ τὸν περιεργὸν ἐκ φαίον τίτλον «Ὁ Ξεβράνωτος», ἡ οἰκογένεια τοῦ ράπτου, καθισμένη εἰς καρέκλας, ἐπαίρει τὸν ἀέρα τῆς κατα τὴν ὠραίαν ἐκείνην φθινοπωρινῆν ἑσπέραν τοῦ 1795.

Ἡ οἰκογένεια αὕτη ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν μπαμπά, Ποθητὸν Κορμάν, τὸν ἀπὸ τῆς Τρομοκρατίας ἐπιλεγόμενον Βροῦτον, ἀπὸ τὴν μαμμιά, γυναίκα ἐν εὐρωσῆν, καλοδεμένην, καὶ ἀπὸ ἓνα παιδί δεκά-ἐνδεκά ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ἐχασάτο ὄλην τὴν ὥραν καὶ ἐφαίνετο στενοχωρούμενον φοβερά.

Ἐπαγεῖλημμένος ὁ μικρὸς

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

[ΜΥΘΗΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

[Τὸ μυθιστόρημα, τὸ ὁποῖον ἀρχίζομεν σήμερα, εἶνε τοῦ ἰδίου συγγραφέως, ὁ ὁποῖος ἔγραψε καὶ τὸν «Πλάγκτον». Ἀναφέρεται εἰς ὄλιγον καλαιστέραν ἐποχὴν τῆς γαλλικῆς ἱστορίας (1795 — 1805) καὶ μάς παρουσιάζει τὸν Μέγαν Ναπολέοντα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐγδξῶν του ἀναδύει. Ἡρώς του εἶνε ὁ Λουδοβίκος Κορμάς, τὸν ὁποῖον εἰς τὸ προηγουμένον μυθιστόρημα, ἐγνωρίσαμεν ὡς ἀνώτερον ἀξιωματικόν, τὸσον ἀφροισωμένον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα. Εἰς τὸ παρὸν μυθιστόρημα, ὁ Λουδοβίκος αὐτὸς εἶνε παιδί. Ὁ δὲ τὸν ἴδωμεν εἰς τὰ πρῶτά του ἡρωϊκὰ βήματα καὶ θὰ μάθωμεν πῶς ἐγνωρίσθη μετὰ τὸν Ναπολέοντα, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπροσάτασε, καὶ πῶς ἀφροισώθη ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸν μέγαν του προσάτην. Ἄλλῳ δὲ καὶ ἂν εἶνε σχετικὸν μετὰ τὸ προηγουμένον, τὸ νέον μᾶς μυθιστόρημα εἶνε ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοτελές. Ἐμπορεῖ δηλαδὴ νὰ τὸ ἀναγῶσι κανεὶς, χωρὶς νὰ ἔχη ἀναγῶσει πρὶν τὸν «Πλάγκτον» καὶ «Ζιντέταν». Ἄλλως τὸ αὐτὸ εἶνε τὸ πρῶτον ἐκ τῆς σειρῆς τῶν θαυμασιῶν μυθιστορημάτων τοῦ Jules Chancel, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ναπολεόντειον ἐποποιίαν. — Σ. τ. Δ.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' Ὁ ΑΛΛΟΚΟΤΟΣ ΠΕΛΑΤΗΣ

Ἀπέξω ἀπὸ ἐν μικρὸν κατὰστημα τῆς οδοῦ Ἁγίου Ρόκου, μετὰ τὸν περιεργὸν ἐκ φαίον τίτλον «Ὁ Ξεβράνωτος», ἡ οἰκογένεια τοῦ ράπτου, καθισμένη εἰς καρέκλας, ἐπαίρει τὸν ἀέρα τῆς κατα τὴν ὠραίαν ἐκείνην φθινοπωρινῆν ἑσπέραν τοῦ 1795.

Ἡ οἰκογένεια αὕτη ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν μπαμπά, Ποθητὸν Κορμάν, τὸν ἀπὸ τῆς Τρομοκρατίας ἐπιλεγόμενον Βροῦτον, ἀπὸ τὴν μαμμιά, γυναίκα ἐν εὐρωσῆν, καλοδεμένην, καὶ ἀπὸ ἓνα παιδί δεκά-ἐνδεκά ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ἐχασάτο ὄλην τὴν ὥραν καὶ ἐφαίνετο στενοχωρούμενον φοβερά.

Ἐπαγεῖλημμένος ὁ μικρὸς

ἔδοξίμας νὰ σηκωθῆ ἀπὸ τὴν καρέκλα του καὶ νὰ τρέξῃ εἰς τὸν δρόμον διὰ νὰ παραδῶθῃ εἰς κανένα παιγνίδι διασκεδαστικώτερον ἀπὸ τὸ νακούχ' ἀπὸ τὴν ἀνάγκωσιν τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Λαοῦ» ἀμέσως, ὅμως ἡ βροντῶδης φωνὴ τοῦ μπαμπά τὸν ἀνεκάλει:

— Θεμιστοκλή, εἰς τὴν ἑσπέραν σου!

Ὁ δὲ τάλαιπωρὸς Θεμιστοκλῆς ὀνόμαζετο ὁ μικρὸς Κορμάς, ἡ ναγκάζετο νὰ παρατῆται τῆς ἰδέας τοῦ παιγνιδίου καὶ νακούχ' τὸν πατέρα του ἀπαγγέλλοντα με στόμφον τὰ ἄρθεα τοῦ Συντάγματος τοῦ ἐτους Π', τὸ ὁποῖον ἡ Συμβατικὴ Κυβέρνησις εἶχε δημοσιεύσει πρὸ ὀλίγου.

Τὶ τὸν ἐμελε τὸν μικρὸν Θεμιστοκλῆα διὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ ἐτους Π'! Καὶ μάλιστα τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν θύραν τοῦ διπλανοῦ μαγαζιοῦ ἐναῖ ὠραῖον κερὰ τῶν, τὸ ὁποῖον με ἀπεκλιπτικῶς νεύματα τὸν ἐπροκαλοῦσεν ὄλονεν νὰ παίξουν μαζί!... Δυστυχῶς ὁ μπαμπάς, τὴν ἑσπέραν ἐκείνην, εἶχε βαλθῆ νὰ ἐξηγήσῃ, εἰς τὸν υἱὸν του καὶ εἰς τὴν γυναῖκα του, τὰς τελευταίας κακοκλήσεις τῆς δημοκρατίας, ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ἤξευρε καλῶς, ὅτι ὅταν ὁ μπαμπάς, ὁ ὁποῖος δὲν ἤτο πῶντοκα πολὺ μελλανός, ἐμιλοῦσε πολιτικῶς, ὠφείλε νὰ τὸν ἀκούσῃ ἢ τουλάχιστον νὰ τὸ προσποιεῖται.

Ἄ, ὅχι, καθέλου μαλακὸς δὲν ἤτο ὁ Πηθῆτος Κορμάς, ὁ ἐπιλεγόμενος Βροῦτος! Φίλογερὸς δημοκράτης, ὁ ὁποῖος τὴν δεκάτην Αὐγούστου εἶχε πολεμῆσιν εἰς τὸ Κεραμαῖον ἐναντίον τοῦ τυράννου, — τύραννον ἔλεγαν τότε τὸν κατατρομηθέντα βασιλεῖα Λουδοβίκου ΙΣ', — εἶχε διακριθῆ ἐπίσης καὶ εἰς τὸν δημοκρατικὸν στρατὸν, τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξεν ἀπὸ τοὺς πρῶτους ἐθελοντάς.

Δημοκρατικὸς ἐκ πεποιθήσεως, χωρὶς καμμίαν φιλοδοξίαν, ἐξήσκει τὸ ἐντιμὸν ἐπαγγέλμα τοῦ ράπτου εἰς τὸ μικρὸν ἐκεῖνο μαγαζὶ τῆς οδοῦ Ἁγίου Ρόκου. Ἡ «δουλειὰ» δὲν ἐπήγγαιαν τὸσον καλὰ ἐκεῖνο τὸ ἔτος, οἱ πελάται ἤσαν σπάνιοι, τὸ ψῶμ' ἀκριβὲν... Ἄλλ' ὁ Βροῦτος ἤτο πεπεισμένος ὅτι ὄλ' αὐτὰ,

—Τὶ ἐπιθυμεῖς, πολίτα;... (Σελ. 2, στ. γ').

αναπόφευκτα αποτελέσματα της μεγάλης Έπαναστάσεως, θα παρήρχοντο και ότι εντός ολίγου, ο κυρίαρχος λαός θα έκαμνεν δίκους τους πολιτάς εύτυχεις.

Η πολιτίς Κορμά, ή γυναίκα του, ήτο και αυτή επίσης πατριώτισ, αφού πρό τριών ετών εις τας δημοκρατικάς έορτάς αί όποιαί είχαν δοθή εις την εκκλησίαν της Παναγίας, αντί των καταργηθεισών θρησκευτικών τελετών, είχε παραστήσει την θεάν Λογικότητα (la déesse Raison) με την λευκήν χλα-

«Κάμε τον υιόν σου στρατιώτην... ή πατήρ έχει ανάγκην... είπεν ό Βοναπάρτης.»

μύδα και τον φρύγιον σκυφόν. 'Αλλ' έκτοτε ή θεά είχε μεταβλήθι πολύ, και σήμερα που αρχίζει αυτή ή διήγησις, ήτο μια χενδρή μαμμά, αγαπάσα πολύ τό άγροάκι της, ακούουσα με προσχήν τα ώραία λόγια του άνδρος της και αγωνιζομένη να οικονομή τας απαιτήσεις του πτωχού της σπιτικού.

Όσον δια τον μικρόν Θεμιστοκλέα, ό όποιος ώνομάζετο απλούστατα Λουδοβίκος, αλλά τον όποιον ό δημοκρατικός πατέρας του είχε μεταβάπτισι κατά την συνήθειαν του καιρού εκείνου με τό πομπώδες όνομα του 'Αθηναίου ήρωος, ήτο έν εύμορφότατον άγοράκι, με πολύ έξυπνήν και εύγενικήν φυσιογνωμίαν. Έκ πρώτης ύψεως θα τον εξέλαμβανε κανείς ως υιόν κανενός 'Αριστοκράτου.

Είς την ταραχώδη εκείνην εποχήν, έξούσεν άμέριμνος και εύτυχής, διότι μολονότι ή Συνέλευσις είχε ψηφίσι την υποχρεωτικήν εκπαίδευσιν, κανέν σχολείον δέν είχαν ανοίξη ακόμη. Τό παιδί έπερνούσε τον καιρόν του περιπλανώμενον εύλευθέρως ανά την συνοικίαν, παρακολουθόν με ρυθμικόν βήμα τά συντάγματα

που έπερνούσαν μεταβαίνοντα εις τό στρατόπεδον της Βονδέας. ή παιζόν ήσύχως υπό τά σκιερά φυλλάματα του Παλαί-Ροαγιαλά.

Ο Θεμιστοκλής-Λουδοβίκος συνωδύετο σχεδόν πάντοτε εις τούς περιπάτους του υπό της μικράς του φίλης Λευκοθέας. 'Ητο δέ ή Λευκοθέα αυτή κόρη της γειτονικής όπωροπώλιδος, ένα χαριτωμένον ξανθόν κοριτσάκι όκτώ ετών, με μεγάλα γαλανά μάτια, με λεπτήν μέσην, με γελαστόν στοματάκι, ή λατρεία όλων όσοι τό έγνώριζαν.

Αυτό τό κοριτσάκι προσεπάθει τώρα με νεύματα ζωηρά ναποσπασή τον φίλον της από την καρέκλαν, εις την όποιαν ή πατρική θέλησις τον έκράτει καρφωμένον. 'Αλλ' είπαμεν, ότι με όλην την επιθυμίαν που ήσθάνετο να συνεχίσι με την Λευκοθέαν μίαν παρτίδαν τριόδας, που είχαν αρχίσει τό πρωί εις τό προάυλιον της εκκλησίας του 'Αγίου Ρόκκου, ό Θεμιστοκλής ήξευρε καλά ότι δέν τον έσύμφερε να παρακούσι τον πατέρα του, προπάντων τώρα που κατεγίνετο να συμπληρώσθι, ως έλεγε, την «πολιτικήν ανατροφήν» του υιού του.

Η άνατροφή αυτή συνίστατο εις τό νάναγινώσκη εις επήκοον του παιδιού από την εφημερίδα τά τελευταία ψηφίσματα της Συνελεύσεως, ή να τώ απαγγέλλη έν είδει κατηχήσεως, τό περίφημα «δικαιώματα του ανθρώπου». Έν τούτοις ή ανάγκησις επέλειψεν, ό μπαμπάς έκάπνιζε την πίπαν του χωρίς να όμιλή, ή μαμμά ένύσταζεν, ό δέ Θεμιστοκλής, κατρηπτεύων αυτούς με την άκρην του ματιού, ήρχισε να έλπίζει, συλλογίζόμενος ότι αί ήμέραι ήσαν ακόμη μακριά και ότι ήμπορούσε να ξεφύγη καμμίαν στιγμήν και να συνεχίσι τό πρωϊνόν παιγνίδι εις την εκκλησίαν. Και ήτο τόσοσν ώραία ή παρτίδα! 'Ασφαλώς θα την έκέρδιζεν, ή δέ Λευκοθέα θα έκαμνε πάλιν τον χαριτωμένον έκείνόν μορφασμόν με τό στοματάκι της...

Αυτά εύσυλλογίζετο ό μικρός, όταν ένας πελάτης έφάνη διευθυνόμενος προς τό κατάστημα και, σταθείς απέξω, ήρχισε να παρατηρή την άλλως τε μετρίαν προθήκην του. 'Ητο κάποιος αξιωματικός του πυροβολικού, κοντός, ισχνός και άπειροποίητος. Τά μακρὰ μαλλιά του έπιπτον έκατέρωθεν του μετώπου του

άπουδράριστα: τά υποδήματά του ήσαν τριμμένα, σκασμένα, και άν τά παρετήρει κανείς από κοντά, θα έβλεπεν, ότι τά σκασίματα ήσαν μαυρισμένα με μελάνην. 'Επί της κυανής ύμως στολής, παλαιάς επίσης και τριμμένης, διεκρίνετο τό σημεϊόν του στρατηγού, άλλ' έν άπλούν μεταξωτόν γαλόνη άντικαθίστα, από οικονομίαν βέβαια, τά συνήθη κεντήματα.

Βλέπων τον αξιωματικόν αυτόν, ό όποιος ήτοιμάζετο τώρα να εισέλθι εις τό ραφείον, ό ράπτης ούτε καν έκινήθη. 'Ο άγριος επαναστάτης δέν αγαπούσε πολύ τούς στρατιωτικούς, διότι, έλεγεν, οι καταραμένοι αυτοί «γαλονάδες» είναι ικανοί να μάς φέρουν καμμίαν ήμέραν την στρατοκρατίαν. Και τότε, αντίο Δημοκρατία!

'Αλλως τε πρέπει να όμολογήσωμεν, ότι ό άλλόκοτος πελάτης δέν είχε πολύ έλκυστικόν έξωτερικόν.

— Τί επιθυμείς, πολιτά; ήρώτησεν ό ράπτης από την καρέκλαν του.

— 'Ο αξιωματικός, άκούσας να τώ όμιλούν εις ένικόν με τόσοσν αυθάδειαν, εδάγκασε τά χείλη, έκράτησεν όμως γρήγορα τον θυμόν του και ήρχεσθη ναποκριθί:

— Θέλω να παραγγείλω μία στολή.

— Είναι πολύ άργά, είπεν ό Κορμάς, ανίητος πάντοτε.

— Δέν εύκαιρήσα να έλθω ένωρίτερον, απέκρίθη ό αξιωματικός: άλλως τε με στέλλει εδώ ό κύριος Λεφέβρ, ταμίας διαχειριστής της Μεραρχίας τών Παρισίων, του όποιου ίδιού έν ένακαμία δι'επτά μέτρα τόβας.

Ο ράπτης έτεινε την χείρα και έπήρε τό χαρτί που τώ έδωσεν ό αξιωματικός: άσού δέ τό έδιάβασε με προσοχήν και είδεν, ότι ή επίσημος υπογραφή και ή σφραγίς της οικονομικής διαχειρήσεως της Μεραρχίας ήγγυσάτο περι της πληρωμής του ύφασματος, κατεδέχθη να σκηωθή.

— Όρίστε, πολιτά, είπε, να σου πάρω μέτρα.

Ο Θεμιστοκλής-Λουδοβίκος είχε παρακολουθήσει όλην αυτήν την σκηνήν με άγωνίαν, και όταν είδε τον πατέρα του να σηκώνεται, άνέπνευσε και ήτοιμάσθη να τρέξη προς την Λευκοθέαν: αλλά μία διαταγή του Κορμά τον έσταμάτησεν.

— Έλα, μικρέ, να μου γράψης τούς αριθμούς!

Ο μικρός έστέναζε. Αυτήν την φοράν, πάσι, έχάθη όριστικώς ή παρτίδα της τριόδας με την Λευκοθέαν!

Της ένευσε μακρόθεν ότι είναι αδύνατον, και, ακολουθήσας τον πατέρα του εις τό κατάστημα, έκάθησεν εις ύψηλόν σκαμνί, εις την συνήθη του θέσιν, έπήρεν ένα μολύδι και άρχισε να γράφη όσον καθαρώτερα ήμπορούσε, τούς αριθ-

μούς που τώ υπαγόρευεν τώρα ό ράπτης: 'Υψος: πέντε πόδια, έξη δάκτυλα. Στήθος: δύο πόδια, δύο δάκτυλα. Μανίκι: τριάντα δάκτυλα, τέσσαρες γραμμές.

Δαίμας: σαρανταδύ γραμμές. 'Ενώ του έπαιρναν μέτρα, ό νεαρός στρατηγός έφαινετο αφηρημένος, σκεπτικός. Δέν ήμπορούσε να σταθή εις μίαν θέσιν, και τόσοσν πολύ έκινείτο, ώστε ό ράπτης έδύμωσεν επίτελους και του έρώναζε:

— Ε, πολιτά! Θα σταθής λιγάκι ή θυος για να ξέρω κ' εγώ τί κάνω; 'Αν θέλγς να σου ρεχεται καλά ή στολή... άν δέν θέλγς!..

'Ανακλήθεις ούτως εις την τάξιν, ό στρατηγός έστάθη όσον ήμπορούσε καλύτερα. Και αφού έτελείωσε τό μέτρημα, ήρώτησε:

— Πότε θα είναι έτοιμη ή στολή μου;

— Σε μία εβδομάδα.

— Είναι πολύ!

Ο ράπτης έμεδίασε ειρωνικώς.

— Έτσι πάντα, είπεν, οι νέοι μας στρατιωτικοί βιάζονται να γίνουν ώραιόι...

Τότε ό αξιωματικός έτόξευσε κατά του αυθάδους ράπτου διαπεραστικόν βλέμμα, τό όποιον τον έκανε να καταβάσθι τά μάτια, και είπε ξηρώς:

— Δέν πρόκειται να είναι κανείς ώραιός πολιτά: πρόκειται να είναι έτοιμος...

Και σταματήσας άποτόμως, ως άν είχαν είπη παρά πολλά, συνέπεσανεν.

Η στολή αυτή μου χρειάζεται μετά τρεις ήμέρας.

— Πολύ καλά, θα την έχετε, έπιθύρουν ό Κορμάς, δαμασθείς χωρίς να θέλγ από τό επιβλητικόν ύφος και τό όξύ βλέμμα του πελάτου του. Και ήρώτησε σχεδόν με εύγένειαν:

— Μου κάνεις τί χάρι να μου πής τόνονά σου, πολιτά;

Ο αξιωματικός ύψωσε την κεφαλήν και έπρόφερε:

— Στρατηγός Ναπολέον Βοναπάρτης!

(Επειτα συνέχισι).

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑ

Ο άέρας φύσγξε και τό κψμά σάζει, τό πουλάκι φέγγοντας στή φαλιρά κουρνιάζει
 Η βαρκοϋλα δερνετα κι' ό βορριάς θυμώνει τό πανί της σφίξεται, σάζει τό τιμόνι.

Μαύρο είναι τό πέλαγος κ' ή στεργάά σάν μαύρη... αώθη! όποιος πρόφθασε τό λιμάνι ναύρη

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΪ

'Αγαπητοί μου,

ΟΛΟΙ φίλοι της Διαπλάσεως μου έζήτησαν να γράψω καιμίαν επιστολήν περί Τολστόϊ. Διά να μάθουν τί ήτο και τί έκαμνεν ό άνθρωπος αυτός, τον όποιον όλοι λέγουν μεγάλον.

'Α, τί δύσκολον που θα ήτο να έξηγηθούν αυτά εις μίαν μόνον επιστολήν! 'Αλλ' ιδού, εις αυτόν ακριβώς τό φύλλον

ό κ. Φωτής Βορεινός, — ψευδώνυμον παλαιού και πολιτικού συνεργάτου μας, — γράφει έν σύντομον αλλά μεστότατον άρθρον και με διευκολύνει πολύ. Διότι δέν έχω παρά να τό συμπληρώσω με όλίγας βιογραφικάς πληροφορίας.

Ο Τολστόϊ έγεννήθη εις την Γισανγίαν-Πολιάναν τώ 1828. 'Ανήκεν εις εύγενή αλλ' όχι πολύ πλουσίαν οικογένειαν. Μετά τό πέρας των σπουδών του, κατετάθη εις τον στρατόν. Έγενινεν αξιωματικός και έπολέμησε γενναίως εις την Κριμαϊάν. Βδελυγθείς όμως τον πόλεμον, παρητήθη και έπεδόθη εις μελέτας και πειράματα εκπαιδευτικά. Προς τούτο έταξείδευσεν εις την Ευρώπην και επιστρέψας, έγκατεστάθη εις τό μικρόν κτήμα της Γισανγίας Πολιάνας. Έκεί έκαλλιέρησι την γήν, συνέγραψε και έδίδασκε τούς μουζίκους. Είχε νυμφευθί και έγινε πατήρ δεκατριών υιών και θυγατέρων. 'Ισάριθμα είναι τά πνευματικά του τέκνα, δηλαδή τά κυριώτερα του συγγράμματα, μεταξυ των όποιων τά πρώτα του 'Απομνημονεύματα («Παιδική 'Ηλικία» κτλ.) («ό Πόλεμος και ή Ειρήνη»), «'Η σονάτα του Κρόιτσερ», ή «'Ανα Καρσενίν», τό «Κράτος του Ζόρου», ή «'Ανάστασις», «Κύριος και Δούλος» κτλ. κτλ.

Διά κάποιας ιδέας του, προπάντων περί των τύπων της έξωτερικής λατρείας, αί όποιαί έθεωρήθησαν αντιθρησκευτικά, είχεν άφορισθί από την 'Ιεράν Σύνοδον της Ρωσσίας. Έσχάτως, κρίνων ότι ή σχετικώς πολυτελής και άνετος ζωή που έξούσεν εις τό κτήμά του δέν έσυμφωνούσε με την διδασκαλίαν του, απέφασσε να φύγη και να μονάσθι εις άγνωστον μέρος. Αυτή ή απόφασις, ή όποια από πολλούς έθεωρήθη ως τρέλλα, ήτο έν τούτοις ή κορυφή και τό επισφράγισμα του έργου του. Δυστυχώς εις τό ταξείδι έκρυολόγησεν, αρρώστησε βαρεία και ή-

ναγκάσθη να σταματήσθι, διά να νοσηλευθί, εις τον σταθμόν της 'Αστάποβας. Έκεί, εις την οικίαν του σταθμάρλου, απέθανε, γέρων όγδόντα δύο ετών, αλλά άκμαίος, διατηρών όλας του τας δυνάμεις, γράφων άριστουργήματα μέχρι των τελευταίων του ήμερών, και ύποσχόμενος να ζήσθι έτσι άλλα δέκα τουλάχιστον έτη. Ο θάνατος του Τολστόϊ έθρηνησθη προπάντων διότι ό μέγας φιλόσοφος, ό τόσοσν ήλικιωμένος, απέθνησκε κατ' ουσίαν νέος. Η σκέψις του δέν έκαύσεν ούτε στιγμήν να έξελισσεται, να προοδεύη. Και ακριβώς ή εργασία του των τελευταίων ετών θεωρείται άνωτέρα.

Ο ίδιος ό Τολστόϊ διαίρει την ζωήν του εις τέσσαρας περιόδους: Είς την εύτυχί, την άθωαν, την άγνήν παιδικήν ήλικίαν, την μέγαν του 14ου έτους της ήλικίας του. Κατόπιν εις μίαν περίοδον από 25 έτη, περιλαμβάνουσεν την εφηβικήν, την νεανικήν και μέρος της άνδρικής ήλικίας. Αυτήν την περίοδον την θεωρεί ως την χειροτέραν της ζωής του, έντρέπεται δι' αυτήν και την καταράται. 'Ητο, λέγει, τυφλωμένος από τά ανθρώπινα πάθη, παραδεδωμένος εις τας ήδονας τοϋκόσμου, καλώς άμαρτωλός, χαμένος... Ο γάμος τον απέσπασεν από την άθλιαν αυτήν ζωήν. Και ήλθε μία περίοδος από άλλα τόσα έτη, περίοδος γαλήνης μετά την τρικυμίαν, ήσυχίας οικογενειακής εύτυχίας, ναικοκυροσύνης, φρονιμάδας. Όμοιάζε μ' ένα γλυκύν αλλά κάπως κτηνώδη ύπνον, από τον όποιον έξύπνησεν, άνένηψε, συνήλθε μόνον εις την τετάρτην και τελευταίαν της ζωής του περίοδον. Είναι ή φωτεινότερα όλων. Ο φίλοςσοφος έξούσε τώρα συμφωνότερα προς την διδασκαλίαν του, — διδασκαλίαν αγάπης, άλτρουισμού, άφασίσεως προς τούς πτωχούς ανθρώπους, — και προσεπάθει να είναι άληθινά ό τέλειος άνθρωπος των όποιον άνειρεύετο.

Και διά να φθάσθι όσον τό δυνατόν αυτήν την τελειότητα της ζωής, συνέλαβεν εις τό τέλος και την απόφασιν της άποχωρήσεως, την πραγματοποιήσασιν της όποιας διέκοψε άποτόμως ό θάνατος.

Αυτή εις όλίγας γραμμάς ή ζωή του μεγάλου Τολστόϊ. Διά τά άλλα, σάς πληροφοροεί τό ώραϊον άρθρον του κ. Φωτεινού.

Σας ασπάζομαι
 Γ. Γ. Την πρώτην εύτυχί περίοδον της ζωής του Τολστόϊ τά παιδιά δέν έχουν βέβαια ανάγκην να την φρονήσουν. Την δευτέραν, την κακήν, οι νέοι πρέπει έξάπαντος να την άποφύγουν. Την τρίτην είμπορούν να την επιδιώξουν. Η τετάρτη όμως είναι άπολύτως αδύνατος δι' ανθρώπους κοινούς! Αυτή πλέον είναι διά τούς μεγάλους, τούς πολύ μεγάλους, τούς ήμιθέους... Φ.

ανάφορευκα αποτελέσματα της μεγάλης Έπαναστάσεως, θά παρήρχοντο και ότι εντός ολίγου, ο κυρίαρχος λαός θά έκαμνεν όλους τους πολίτας εύτυχους.

Η πολιτικός Κορμά, ή γυναίκα του, ήτο και αυτή επίσης πατριώτισ, αφού πρό τριών ετών εις τας δημοκρατικάς έορτάς αί όποιαί είχαν δοθή εις την εκκλησίαν της Παναγίας, αντί των καταργηθεισών θρησκευτικών τελετών, είχε παραστήσει την θεάν Λογικότητα (la déesse Raison) με την λευκήν χλα-

«Κάμε τον υιόν σου στρατιώτη... ή πατρίς έχει ανάγκην...
είπεν ό Βοναπάρτης.»

πού έπερονούσαν μεταδαινόντα εις τό στρατόπεδον της Βανδέας, ή παίζον ήσυχώς υπό τά σιερά φυλλώματα του Παλαί-Ροαγιάλ.

Ο Θεμιστοκλής-Λουδοβίκος συνωδύετο σχεδόν πάντοτε εις τους περιπάτους του υπό της μικράς του φίλης Λευκοθέας. Ητο δε ή Λευκοθέα αυτή κόρη της γειτονικής όπωροπώλιδος, ένα χαριτωμένον ξανθόν κοριτσάκι όκτώ ετών, με μεγάλη γαλανά μάτια, με λεπτήν μέσην, με γελαστόν στοματάκι, ή λατρεία όλων όσοι τό έγνώριζαν.

Αυτό τό κοριτσάκι προσεπάθει τώρα με νεύματα ζωηρά ναποσπασή τον φίλον της από την καρέκλαν, εις την όποιαν ή πατρική θέλησις τον εκράτει καρφωμένον. «Αλλ' είπαμεν, ότι με όλην την επιθυμίαν πού ήσθάνετο να συνεχίσω με την Λευκοθέαν μίαν παρτίδαν τριόδας, πού είχαν άρχισή τό πρωί εις τό προαύλιον της εκκλησίας του Αγίου Ρόκκου, ό Θεμιστοκλής ή-ξυρε καλά ότι δεν τον έσύμφερε να παρακούσῃ τον πατέρα του, προπάντων τώρα πού κατεγίνετο να συμπληρώσῃ, ως έλεγε, την «πολιτικήν ανατροφήν» του υιού του.

Η άνατροφή αυτή συνίστατο εις τό να αναγινώσκῃ εις έπήκοον του παιδίου από την εφημερίδα τά τελευταία ψηφίσματα της Συνελεύσεως, ή να τῷ απαγγέλλῃ, έν είδει κατηχήσεως, τά περίφημα «δικαιώματα του ανθρώπου». Έν τούτοις ή ανάγκη εις τέλει ώσεν, ό μπαμπάς εκάπνιζε την πίπαν του χωρίς να όμιλή, ή μαμμά ένύσταζεν, ό δε Θεμιστοκλής, κατοπτεύων αύτούς με την άκρην του ματιού, ήρχισε να έλπίζει, συλλογίζόμενος ότι αί ήμέραι ήσαν ακόμη μακραι και ότι ήμπορούσε να ξεφύγῃ καμμίαν στιγμήν και να συνεχίσῃ τό πρωϊνόν παιγνίδι εις την εκκλησίαν. Καί ήτο τόσον ώραία ή παρτίδα! Ασφαλώς θά την εκέρδιζεν, ή δε Λευκοθέα θά έκαμνε πάλιν τον χαριτωμένον εκείνον μορρασμόν με τό στοματάκι της...

Αυτά έσυλλογίζετο ό μικρός, όταν ένας πελάτης έράνη διευθυνόμενος προς τό κατάστημα και, σταθείς απέξω, ήρχισε να παρατηρή την άλλως τε μετρίαν προθήκην του. Ητο κάποιος αξιωματικός του πυροβολικού, κοντός, ισχνός και άπειροποίητος. Τά μακροά μαλλιά του έπιπτον εκάτέρωθεν του μετώπου του

άπουδράριστα, τά υποδήματά του ήσαν τριμμένα, σκασμένα, και άν τά παρετήρει κατείς από κοντά, θά έβλεπεν ότι τά σκασίματα ήσαν μαυρισμένα με μελανήν. Επί της κωνής όμως στολής, παλαιάς επίσης και τριμμένης, διεκρίνετο τό σημεϊόν του στρατηγού. Αλλ' έν άπλουν μεταξωτών γαλόνι άντικαθίστα, από οικονομίαν βέβαια, τά συνήθη κεντήματα.

Βλέπων τον αξιωματικόν αυτόν, ό όποιος ήτοιμάζετο τώρα να εισέλθῃ εις τό ραφεϊόν, ό ράπτῃς ούτε κών εκινήθη. Ο άγριος επαναστάτης δεν αγαπούσε πολύ τους στρατιωτικούς, διότι, έλεγεν, οι καταραμένοι αυτοί «γαλονάδες» είναι ικανοί να μάς φέρουν καμμίαν ήμέραν την στρατοκρατίαν. Και τότε, αντί Δημοκρατία!

«Αλλως τε πρέπει να όμολογήσωμεν, ότι ό άλλόκοτος πελάτης δεν είχε πολύ έλκυστικόν έξωτερικόν.

— Τι επιθυμείς, πολίτα; ήρώτησεν ό ράπτῃς από την καρέκλαν του.

Ο αξιωματικός, ακούσας να τῷ όμιλούν εις ένικόν με τόσον αυθάδειαν, εδάγκασε τά χείλη, εκράτησεν όμως γρήγορα τον θυμόν του και ήρκεσθη ναποκριθῆ:

— Θέλω να παραγγείλω μία στολή.

— Είπε πολύ άργα, είπεν ό Κορμάς, άκίνητος πάντοτε.

— Δεν εύκαιρήσα να έλθω ένωρίτερον, απέκριθη ό αξιωματικός, άλλως τε με στελλεί έδώ ό κύριος Λεφέβρ, ταμίας διαχειριστής της Μερραρχίας των Παρισίων, του όποιου ίδού έν ένταλμα δι' έπτά μέτρα σοβάς.

Ο ράπτῃς έτεινε την χείρα και έπήρε τό χαρτί πού του έδωσεν ό αξιωματικός, αφού δε τό εδιάβασε με πρόσοχην και είδεν ότι ή επίσημος ύπογραφή και ή σφραγίς της οικονομικής διαχειρήσεως της Μερραρχίας ήγγυάτο περι της πληρωμής του ύψάρματος, καπεδέχθη να σηκωθῆ.

— Ορίστε, πολίτα, είπε, να σου πάρω μέτρα.

Ο Θεμιστοκλής-Λουδοβίκος είχε παρακολουθήσει όλην αυτήν την σκηνήν με άγωνίαν, και όταν είδε τον πατέρα του να σηκώνεται, ανέπνευσε και ήτοιμάσθη να τρέξῃ προς την Λευκοθέαν, αλλά μία διαταγή του Κορμά τον έσταμάτησεν.

— Έλα, μικρέ, να μου γράψῃς τους αριθμούς!

Ο μικρός έστέναξε. Αυτήν την φοράν, πάει, έχάθη όριστικώς ή παρτίδα της τριόδας με την Λευκοθέαν!

Τῃς ένευσε μακρόθεν ότι είναι αδύνατον, και, ακολουθήσας τον πατέρα του εις τό κατάστημα, εκάθησεν εις ύψηλόν σκαμνί, εις την συνήθη του θέσιν, έπήρην ένα μολύβι και άρχισε να γράφῃ, όσον καθαρότερα ήμπορούσε, τους αριθ-

μούς πού του υπαγόρευεν τώρα ό ράπτῃς: Υψος: πέντε πόδια, έξη δάκτυλα. Στήθος: δύο πόδια, δύο δάκτυλα. Μανίκι: τριάντα δάκτυλα, τέσσαρες γραμμές.

Λαιμός: σαρανταδύο γραμμές. Ένώ του έπαίρναν μέτρα, ό νεαρός στρατηγός έφάνετο άρηρημένος, σκεπτικός. Δεν ήμπορούσε να σταθῆ εις μίαν θέσιν, και τόσον πολύ εκίνηετο, ώστε ό ράπτῃς έθύμωσεν επιτέλους και του εφώνησε:

— Έ, πολίτα! Θα σταθῃς λιγάκι ήσυχος για να ξέρω κ' εγώ τι κάνω; Αν θέλῃς να σου ρχεταί καλά ή στολή... άν δεν θέλῃς!..

Ανάκληθές ούτως εις την τάξιν, ό στρατηγός έστάθη όσον ήμπορούσε καλύτερα. Και αφού έτελείωσε τό μέτρημα, ήρώτησε:

— Πότε θα είναι έτοιμη ή στολή μου;

— Σε μια έβδομάδα.

— Είπε πολύ!

Ο ράπτῃς έμεσίδιασε ειρωνικώς.

— Έτσι πάντα, είπεν, οι νέοι μας στρατιωτικοί βιάζονται να γίνουν ώραιόι...

Τότε ό αξιωματικός έτέξευσε κατα του αυθάδους ράπτου διαπεραστικόν βλέμμα, τό όποιον τον έκανε να καταϊβάσῃ τά μάτια, και είπε ζηρώς:

— Δεν πρόκειται να είναι κανείς ώραιος πολίτα, πρόκειται να είναι έτοιμος...

Και σταματήσας αποτόμως, ως άν είχαν ειπή παρά πολλά, συνεπέρανεν:

— Η στολή αυτή μου χρειάζεται μεσαί τρεις ήμέρας.

— Πολύ καλά, θα την έχετε, επιθύρουν ό Κορμάς, δαμασθείς χωρίς να θέλῃ από τό επιδητικόν ύφος και τό δξύ βλέμμα του πελάτου του. Και ήρώτησε σχεδόν με εύγένειαν:

— Μαύ κανείς τῃ χείρῃ να μου πῆς τόνομά σου, πολίτα;

Ο αξιωματικός ύψωσε την κεφαλήν και έπρόφερε:

— Στρατηγός Ναπολέων Βοναπάρτης! (Έπειτα συνέχεια).

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑ

Ο αέρας φέσξε και τό κῆμα σάζει, τό πουλάκι φέγοντας στή φωλιά κορνιάζει

Η βαρκοῦλα δέρνεται κ' ό βορριάς θερμάνει τό πάντῃ σήξεται, σάζει τό τιμόνι.

Μαύρο είναι τό πέλαγος κ' ή στεργιά είν μαύρη, σάθηκ' όποιοι πρόφρασε τό λιμάνι ναύρη

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

**ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΪ**

Αγαπητοί μου,

ΟΛΛΟΙ φίλοι της Διαπλάσεως μου έζήτησαν να γράψω καμμίαν επιστολήν περι Τολστού. Διά να μάθουν τί ήτο και τί έκαμνεν ό άνθρωπος αυτός, τον όποιον όλοι λέγουν μεγάλον. Α, τί δύσκολον πού θα ήτο να έξηγηθουν αυτά εις μίαν μόνον επιστολήν! Αλλ' είδού, εις αυτό κριβώς τό φύλλον

ό κ. Φώτης Βορεινός, — ψευδώνυμον παιδιού και πολυτίμου συνεργάτου μας — γράφει έν σύντομον αλλά μεστότατον άρθρον και με δυσκολόνει πολύ. Διοτι δεν έχω παρά να τό συμπληρώσω με όλίγας βιογραφικάς πληροφορίας.

Ο Τολστού έγεννήθη εις την Γισανάμιαν-Πολιάναν τῷ 1828. Ανην εις εύγενή αλλ' όχι πολύ πλουσίαν οικογένειαν. Μετά τό πέρας των σπουδών του, κατετάθη εις τον στρατόν. Έγεινεν αξιωματικός και έπολέμησε γενναίως εις την Κριμαϊαν. Βξελυχθείς όμως τον πόλεμον, παρητήθη και έπεδόθη εις μελέτας και πειράματα εκπαιδευτικά. Προς τούτο έταξείδευσεν εις την Ευρώπην και επίστρέψας, εγκατεστάθη εις τό μικρόν κτήμα της Γισανάμις Πολιάνας. Εκεί εκάλιεσθε την γην, συνέγραψε και έδιδασκε τους μουζίκους. Είχε νομφευσῆ και έγινε πατήρ δεκατριών υιών και θυγατέρων. Ισάριθμα είναι τά πνευματικά του τέκνα, δηλαδή τά κυριώτερα του συγγράμματα, μεταξύ των όποιων τά πρώτα του Απομνημονεύματα («Παιδική Ηλικία» κτλ.) «ό Πόλεμος και ή Ειρήνη», «Η σονάτα του Κρόιτσερ», ή «Αννα Καρενις», «Κύριος και Δούλος» κτλ. κτλ.

Διά κάποιας ιδέας του, προπάγων περι των τύπων της έξωτερικής λατρείας, αί όποιαί έθεωρήθησαν αντιθρησκευτικά, είχαν άφορισθῆ από την Ιεράν Σύνοδον της Ρωσσίας. Έσχάτως, κρίνων ότι ή σχετικώς πολυτελής και άνετος ζωή πού έζούσεν εις τό κτήμα του δεν έσυμφωνούσε με την διδασκαλίαν του, απέφρασε να φύγῃ και να μονάσῃ εις άγρον στον μέρος. Αυτή ή απόφασις, ή όποια από πολλούς έθεωρήθη ως τρέλλα, ήτο έν τούτοις ή κορωνίς και τό επισφράγισμα του έργου του. Δυστυχώς εις τό ταξίδι έκφυλόγησεν, αρρώστησε βαρεία και ή-

ναγκάσθη να σταματήσῃ, διά να νοσηλευθῆ, εις τον σταθμόν της Ασαπόδας. Εκεί, εις την οίκίαν του σταθμάρλου, απέθανε, γέρον όγδόντα δύο ετών, αλλά άκμαίος, διατηρών όλας του τας δυνάμεις, γράφων άριστουργήματα μέχρι των τελευταίων του ήμερών, και ύποσχόμενος να ζήσῃ έτι άλλα δέκα τουλάχιστον έτη. Ο θάνατος του Τολστού έθρηγήθη προπάντων διότι ό μέγας φιλόσοφος, ό τόσον ήλικιωμένος, απέθνησκε κατ' ούσιαν νέος. Η σκέψις του δεν έπαύσεν ούτε στιγμήν να εξέλισσεται, να προσεύχῃ. Και ακριβώς ή εργασία του των τελευταίων ετών θεωρείται άνωτέρα.

Ο ίδιος ό Τολστού διαιρεί την ζωήν του εις τέσσαρας περιόδους: Είς την εύτυχῆ, την άθώαν, την άγνην παιδικήν ήλικίαν, την μέχρι του 14ου έτους της ήλικίας του. Κατόπιν εις μίαν περίοδον από 25 έτη, περιλαμβάνουσας την εφηβικήν, την νεανικήν και μέρος της άνδρικής ήλικίας. Αυτήν την περίοδον την θεωρεί ως την χειροτέραν της ζωής του, έντρέπεται δι' αυτήν και την καταρτάει. Ητο, λέγει, τυφλωμένος από τά ανθρώπινα πάθη, παραδεδωμένος εις τας ήδονας τουκόσμου, κακός, άμαρτωλός, χαμένος... Ο γάμος τον απέσπασεν από την άθλιαν αυτήν ζωήν. Καί ήλθε μία περίοδος από άλλα τόσα έτη, περίοδος γαλήνης μετά την τρικυμίαν, ήσυχίας, οικογενειακής εύτυχίας, ναικοκυροσύνης, φρονιμάδας. Ωμοίως μ' ένα γλυκύν αλλά κάπως κτηνώδη ύπνον, από τον όποιον εξύπνησεν, ανένηψε, συνήλθε μόνον εις την τατάστην και τελευταίαν της ζωής του περίοδον. Είπε ή φωτεινότερα όλων. Ο φιλόσοφος έζούσε τώρα συμφωνότερα προς την διδασκαλίαν του, — διδασκαλίαν αγάπης, άκτρονισμού, άφοσίσεως προς τους πτωχούς ανθρώπους, — και προσεπάθει να είναι αληθινά ό τέλειος άνθρωπος των όποιων ώνευρέετο.

Και διά να φθάσῃ όσον τό δυνατόν αυτήν την τελειότητα της ζωής, συνέλαβεν εις τό τέλος και την απόφασιν της άποχωρήσεως, την πραγματοποιήσασιν της όποίας διεκόψην αποτόμως ό θάνατος.

Αυτή εις όλίγας γραμμάς ή ζωή του μεγάλου Τολστού. Διά τά άλλα, σάς πληροφοροει τό ώραϊόν άρθρον πού κ. Φωτεινός.

Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Υ. Γ. Την πρώτην εύτυχῆ περίοδον της ζωής του Τολστού τά παιδιά δεν έχουν βέβαια ανάγκην να την φθονήσουν. Την δευτέραν, την κακήν, οι νέοι πρέπει έξεπαπαντός να την άποσύγουν. Την τρίτην είμπορούν να την επιδιώξουν. Η τετάρτη όμως είναι απολύτως αδύνατος δι' ανθρώπους κοινούς! Αυτή πλέον είναι διά τους μεγάλους, τους πολύ μεγάλους, τους ήμιθέους... Φ.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗ, ΚΑΝΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ...

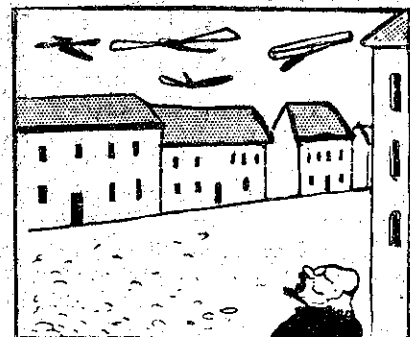
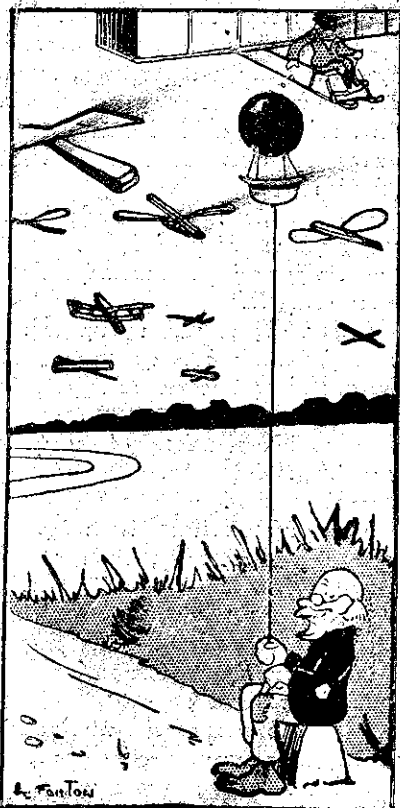
Η Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ο Ζητιανός είχε επαίτης εξ επαγγέλματος, πολύ γνωστός εις την πόλιν και εις την πλατείαν, όπου συνήθως σταθμαύει. Έκαιμεν άλλους τας καλλιτέρας εισπράξεις και ητο πολύ ευχαριστημένος. Μίαν ημέραν όμως παρετήρησεν ότι οι δουλείες δεν επήγαιναν πλέον τόσο καλά. «Κεσάτια! κεσάτια!» έψιθύριζε στεναλών με πικρίαν.

Μίαν ημέραν όμως παρετήρησεν ότι οι δουλείες δεν επήγαιναν πλέον τόσο καλά. «Κεσάτια! κεσάτια!» έψιθύριζε στεναλών με πικρίαν.

Όλην ημέραν όμως παρετήρησεν ότι οι δουλείες δεν επήγαιναν πλέον τόσο καλά. «Κεσάτια! κεσάτια!» έψιθύριζε στεναλών με πικρίαν.

Όλος ο κόσμος πετά!... Τί να κάμω; έσκέφθη, έσκέφθη, και επιτέλους τό ήρε! Τήν ιδίαν ημέραν αγοράσε με

τάς οικονομίας του ένα μεγάλο μπαλόνι άγιοβασιλιάτικο. Και ιδού τώρα πώς κάμνει ο κ. Ζητιανός, ο ζητιάνος του μέλλοντος, διά να μαζεύη πεντάρες από τους... διαβάτας!

ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΡΙΟ ΤΟ ΨΕΜΑ

Μας δρμήνευε πολλές φορές η Κυραμάννα μου: — Ακούτε, παιδιά, μας έλεγε, όντας έχομε κανένα καλό φαγι, να μη λέτε στα άλλα παιδιά τί τρώτε, γιατί μπορεί να εινε τίποτε φτωχά που να μην έχουν κακά-καλά και το ψωμί των και θα ζηλεύουν τα καίμενα, θα τους ραγί-ζουτ' η καρδιά και σ'ας δοκιμάζει ο Θεός ύστερα, και γίνεστε και σεις φτωχά σαν είνενα. Όντας σ'ας ρωτούν, να λέτε φάγαμε τυρί, έληές, φαρούλια, και ας φάγατε κρέας, ψάρια η τηγανίτες. Άλλη φορά πάλι μας έλεγε: — Να μη λέτε ποτε ψέματα, παιδιά, όλο την αλήθεια να λέτε, το ίσιο και το σωστό. Τόν ψεύτη τον άνθρωπο τον μισάει ο Θεός και τον συχάινετ' ο κόσμος. Κάνετε μιά ζημιά; Να μολογάτε την αλήθεια κι' ας σ'ας μαλώση ο πατέρας σας. αυτός πάλι θα σ'ας το συχωρήση γιατί του φανερώσατε την αλήθεια. — Καλά, Κυραμάννα, πετιέται και της

λέει ένας αδελφός μου, ποτε μας λες να λέμε αλήθεια, ποτε μας λες να λέμε ψέματα. — Έγω σ'ας είπα, ψυχή μου, να λέτε ψέματα; — Πώς! Δεν μας είπατε, Κυραμάννα, όντας τρώμε κανένα καλό φαγι, να μη μαρτυρούμε την αλήθεια στα άλλα παιδιά; της λέει ο αδελφός μου. — Άμ' αυτό δεν εινε ψέμα, παιδί μου, αυτό εινε γιατρικό, του λέει, αυτό εινε βάλαμο! Τί λέει κι' ο γιατρός 'ς τον άρρωστο που κοιτάται βαριά; Μη φοβάσαι, δεν έχεις τίποτε, ύστερ' από λίγες μέρες θα ση:ιωθής. Άν του μολογούσε την αλήθεια, θα τον ξεπροβοδούσε 'ς τον άλλον κόσμο. Ο αδερφός μου αυτός όλο τ' αγαπούσε τα ψέματα κι' όντας τόν πιάναμεν 'ς τα πράσα, «εινε από τα γιατρικά της Κυραμάννας» μας έλεγε. Γι' αυτό μιά φορά κι' ο πατέρας μου τον έβαλε και πήρε κίνιο με το κουτάλι γερός και καλά. Άπό τότε δεν ξαναείπε ψέμα. Γυρτός άπάνω 'ς το κεφάλι μου ο αδερφός μου, — τώρα-δ'α που γράφω, — με

βιάζει να το βεβαιώσω αυτό και μ' όρκο. Έγω, με το να μη μου φτάνη μοναχά η γλώσσα του σπιτιού μου, αλλά να μευ χρειάζεται και το πνεύμα του για να ζωντανεύουν τα λόγια μου, το βεβαιώνω θέλοντας και μή, μα το ψωμί. Και... ο Θεός κ' η ψυχή τ' αδερφού μου αν καμμία μέρα μας πάρη ο Θεός το ψωμί μας ΦΑΙΔΡΟΣ ΑΔΑΜΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗ ΓΕΝΕΑ

Ο ΤΟΛΣΤΟΪ

Θ' ακούσατε βέβαια, πως πέθανε ο Τολστόι, ένας μεγάλος φιλόσοφος. Άλλα τίποτε παραπάνω. Και όμως στα σχολεία σας μαθαίνετε με πολλές λεπτομέρειες τους βίους και τα έργα των μεγάλων στρατηγών, πολεμιστών, κατακτητών... Γεμάτες είνε οι ιστορίες από πολέμους, μάχες, κατακτήσεις, καταπιέσεις: «Εις την έν... μάχην, όπου έπσαν πέντε η δέκα χιλιάδες,» διαβάομε σε κάθε σελίδα. Μαθαίνουμε δηλαδή με όλες τις λεπτομέρειες, τί

φοβερό σφαγείο εινε η ανθρωπότης, τί άθλιοι και άγριοι εινε οι άνθρωποι, που τόσο καυχώνται για τον σημερινό τους πολιτισμό....

«Ου φονεύσεις!» λέγει το Ευαγγέλιο. «Είσαι χριστιανός; ας ερωτά ο Τολστόι. Άν ναι, τότε πρέπει να μην λες πρώτα-πρώτα ψέματα, πως είσαι' αλλά να είσαι πραγματικά. Ποτέ, για κανένα λόγο, να μην σκοτώσης άνθρωπο!»

Βέβαια υπάρχουν δυστυχώς ακόμα πολλές φορές λόγιοι για να σκοτώση ένας άνθρωπος τον όμοίό του και δυο ξηνη ν' αλληλοσφάζονται, αλλά μόνο σε μεγάλη ανάγκη και μόνο για υπεράσπισι έχει κανένα δικαιολογία αυτό' μέσα σου όμως, λέγει ο Τολστόι, πρέπει ν' αποτροπιάζεις βαθιά τον πόλεμο και κάθε σκοτώμα και σφαγή' και να νοιώθης περιφρόνησι και να οικτείρης όσους καυχώνται για παλληκαριά' η καλλιτέρη παλληκαριά' εινε να νικήση κανένας τον εαυτό του και να γίνη αληθινός άνθρωπος.. Αυτό δεν εινε διόλου εύκολο και ο ίδιος ο Τολστόι έζησε, καθώς ο ίδιος λέει, την πρώτη του μισή ζωή σαν κακός άνθρωπος, αλλά η δεύτερη μισή ζωή έσβυσε και η ένθυμησι της πρώτης.

Ο Τολστόι όμως δεν αποτροπιάζεται μόνο το αίμα: αν είσαι χριστιανός και όχι μόνο λέγεται, πρέπει ν' αποφεύγης κάθε καταπίσι των όμοίων σου, είτε υλική είτε ήθικη. Να περιφρονής και να πολεμάς με κάθε τρόπο τους ανθρώπους εκείνους, που καταπιέζουν και εκμεταλλεύονται τους πτωχούς και τους αδύνατους, αδιάφορο με τι τρόπο, είτε με την υλική βία, είτε με το χρήμα, είτε — το χειρότερο απ' όλα ίσως! — με την εκμετάλλευσι του θρησκευτικού αισθήματος. Γι' αυτό ο Τολστόι καταφέρεται και εναντίον του σημερινού πολιτισμού μας και προπάντων της μεγαλιτομηνίας των μεγάλων πάλτων, που εκμεταλλεύεται την εργασιάν των εργατών, χωρίς να τους δίδη ανάλογα ανταλλάγματα, για να ζήσουν ανθρωπινά....

Οι ιδέες του Τολστόι — που μόνο τις κυριώτερες σ'ας αναφέρω εδώ και συντομώτατα, για να μη σ'ας κουράσω, — ήσαν τρομερούς έχθρους, και αυτό ήταν πολύ φυσικό. Κάθε άνθρωπος όμως με καρδιά δεν μπορεί παρά να τις επιδοκιμάζη. Ούτε πρέπει ποτε κανένας να πη: «Άχ! αυτές εινε ώραιες θεωρίες αλλά ανεφάρμοστες! Τίποτε δεν εινε ανεφάρμοστο, άμα όλοι οι άνθρωποι το θέλουν!

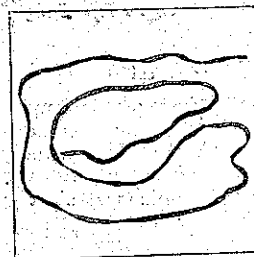
Άλλα και αν εινε ανεφάρμοστες οι ιδέες του Τολστόι εις όλες τους τις λεπτομέρειες, αυτό τάχα σημαίνει ότι δεν πρέπει να προσπαθώμε να τις εφαρμόζωμε; Η διεύθυνσι αυτή εινε η σωστή — αυτή διακρίνει τον άνθρωπο από το θηριο — και αυτή μπορώ να πάρω, αδιάφορο αν δεν κατορθώσω να φθάσω ως το τέλος, ως εκεί που θέλει ο Τολστόι και που ούτε αυτός ο ίδιος — σαν άνθρωπος και αυτός, — δεν κατώρθωσε να φθάση....

Άν όλοι οι άνθρωποι ήσαν τολστοί — δηλαδή αν προσπαθούσαν να γίνονουν, — πόσο θα ήταν όλος ο κόσμος καλύτερος, ανθρωπινότερος!... Δεν βλέπτε διόλου, παιδιά μου, αν και σεις από τώρα αρχίσετε να σιέπτεσθε και να διαβάετε και κάτι πιο ουσιαστικό από παραμύθια. Σεις είοτε η γενεά του μέλλοντος και σεις ίσως θα φέρετε την ανθρωπότητα πιο κοντά στις ιδέες του Τολστόι που εινε ιδέες και του Χριστού, γιατί εγω δεν βλέπω σπουδαία διαφορά μεταξύ τους. Πέθανε ο Τολστόι, «ενας μεγάλος ρώσος φιλόσοφος», θ' ακούσετε να λένε: «ο μεγαλύτερος φίλος της ανθρωπότητος» σ'ας λέγω εγω....

ΦΩΤΗΣ ΒΟΡΕΙΝΟΣ

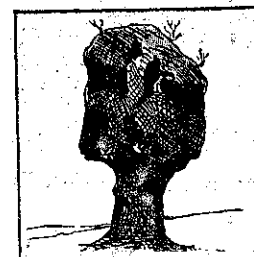
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Μία έκπληξις

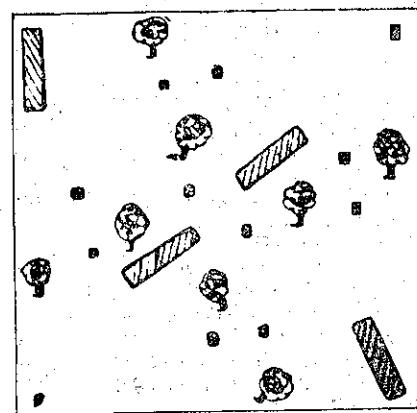
Και όμως εινε γεγονός: Ο κ. Ζαμ εις την Γρενόβλην, έσπασεν εσχάτως εν αυτόν, του οποίου ο κορκος ειχε σχηματινάς μήκους 1 μ. και 85 εκατοστών! Υπήρξεν άδύνατον να εξήγηθη το παράδοξον αυτό φαινόμενον.

Παράδοξον μνημεον

εις το Φαρ-Ούεστ. Έχει ύψος 101 μ. και εις την κορυφήν του ουδέποτε επάτησεν άνθρωπος. Εινε καθαυτό άπρόσιτος.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί Πρόβλημα

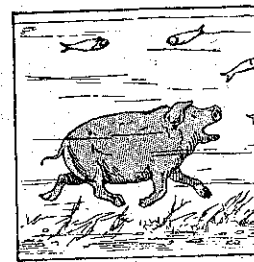

Το κτήμα αυτό πρόκειται να διαιρεθής εις τέσσαρα ίσα μέρη, ώστε καθέν από αυτά να περιλαμβάνη ένα σπίτι, δύο δένδρα και τρεις πάγκους: (εις την εικόνα οι πάγκοι σημειώνονται με μαύρα στίγματα.)

Αήλωσις: Κάθε συνδρομητής, αγοραστής η αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τας Άθήνας, τας Έπαρχίας και το Έξωτερικόν, ειμπορεί να στείλη την λύσιν του ένω Προβλήματος εις το γραφείον μας (38, όδός Ευριπίδου), συνοδεύων την αποστολήν του με μίαν δεκάραν η με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τα όνόματα όλων των λυτών θα δημοσιευθώ. Αναλόγως δε του ποσού

το όποιον θαποτελεσθ ή από τα δεκάλεπτα, θα έγγραφώμεν και πάλιν διά κλήρου μερικόν λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν, τον πρώτον κληρωθέντα μενον δι' έν έτος, τους δε λοιπούς δι' έξαμηνίαν η τριμηνίαν. (Έάν κληρωθ ή συνδρομητής, η συνδρομή του θα παραταθ ή.)

Χοίροι-δύται

Οι χοίροι, οι όποιοι εύρίσκονται άφθόνωσ εις τας νήσους της Φλωρίδος, τρέφονται με τα ψάρια ψάρια, τα όποια απορρίπτουν οι αλιείς. Άλλα δια να τα πιάνουν, οι χοίροι αυτοί εινε υποχρεωμένοι να βυθίζονται εις το νερόν, εις βάθος δύο μέτρων, όπου συνήθισαν πλέον να μένουν τέσσαρα-έως πέντε λεπτά χωρίς να νάνερχωνται εις την επιφάνειαν.

Δύσις του Παιγνίου του 51ου φυλλαδίου

Αι έννέα σχηματιζόμενα λέξεις εινε: Όμηρος, όβδον, Ρώμη, Δούναβις, Άχιλλεύς, Ούρανία, Κρόνος, Άθήνα, Καλάμα.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

ΣΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΣ

Είσοι αγαπητή, Αθηναία αγαπητή σε μας, Σελίδα μου, και για πάντα θα μείνης αγαπητή.

Είσοι η πλέον εμπιστευμένη μας φίλη η συμμετοχή της χαράς και της λύπης μας.

Πόσοι που γράφουν διά πρώτην φοράν εις Σε τας έντυπώσεις των, τας πρώτας ιδέας, τας πρώτας σκέψεις που γεννώνται εις το κεφάλαιον των, εάν μέλλη άγρότε-ρα να γίνουν διάσημοι συγγραφείς η ποιη-ται, εάν η δόξα τους στεφανώση με στε-φανον δάφνης, εάν το όνομα των γίνη μέγα, δεν θάναπολλήσουν με συγκίνησιν τον καιρόν που διά πρώτην φοράν ειδαν δημοσιευμένον εις Σε τόν πρώτον ξε-ρον των!

Και όταν θάκούουν να δοξάζεται το όνομα των, θά αισθάνονται ότι εις Σε όφειλουν αυτήν την δόξαν και θά εύλο-γοήν και θά εύχαριστούν Σε, που πρώτη τους έδωξες τον δρόμον της ζωής των.

Δεν θά είσαι, Σελίς μου, μόνον εις αυτούς αγαπητή, αλλά και εις όλους τους φίλους Σου.

Ποίος θά είνε εκείνος που δεν θά βλέπη κατόπιν με εύχαριστήσιν, με κάποιαν ύπερηφάνειαν δημοσιευμένα εδώ τα μι-κρά πρωτότυπα του, διά τα οποία τσόν εκαμάρωσαν μίαν φοράν!

Και θά επανευρίσκη εις Σε την πα-λαιάν εντυχίαν σου, την πρώτην χαράν του! Ωί ναί, Σελίς μου, θά μείνης πάντα προσφιλής εις όλους μας!

Εξόριστος Αιθίς

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Όστις θέλει να έννοήση καλώς τόν φθινόπωρον, άς προχωρήση τρία η τέσ-σαρα χιλιόμετρα εκ Κηφισσίας μέχρι της γροφάς του Κηφ. οσού.

Ευρέθην ποτέ εκεί την άνοιξιν. Διά της χλοοράς καταφερτικής άτραπου είχαν κατέλθη εις τόν ποταμόν τά πυκνά φυλλάδια των πλατάνων έσχηματίσαν υπεράνω μου πρασίνην στέγην η κισσός ανερχομένη επί των κορμών των δένδρων, περιεπλέκετο εις τους κλώνους και η-κούετο ο ψιθύρος των σειομένων υπό της αύρας φύλλον, τό κελάρυμα τού έν μέσφ της χλόης κυλούμενον ρυακος, και οι λαρυγγισμοί των άηδόνων, αίτινες είχαν εκλέξη την έρημον αυτήν γωνίαν διά να δώσουν τας μελωδικότερας των συναυλίας.

Αλλά προχθές η άτραπός ητο όλι-σθηρά, στρωμένη διά ξηρών φύλλον, τά όποια με πένθιμον θρούν έδρηματί-ζοντο υπό τά βήματά μου οι τεράστιοι πλατάνοι άπλωναν τους ξηρούς των κλώ-νους προς τόν ουρανόν ως να εξήτουν οίκτον διά την απογύμνωσιν των και όταν ά άνεμος, πνέων όρημνικώς, τους έλύγιζεν, ήκουετο παρατεταμένη βοή, ως άπαισιος λυγμός, ως άπελιτιστική έκ-οσία. Ό ρυαξ έξηκολούθει να ρέη άλλα

τό κελάρυμά του μου έφαινετο τώρα ως μελαγχολική μελωδία συνοδευομένη υπό τού πενθίμου έμβρατήριου τού συρ-ζοντος άνέμου.

Η σκηνή ητο όλος διάφορος εκείνης, την όποιαν είχα ιδή πρό εξ μηνών, άλλ' η έντύπωσις, την όποιαν μοι έπροξένει, δεν ητο όλιγότερον βαθεία και συγκινητική. Τό φθινόπωρον, όπως όλαί αι άλλαι έποχαι, έπροικίσθησαν υπό της θείας χειρός δι' ιδιαιτέρων χαρισμάτων, θελ-γήτρων, τά όποια συνταράττουν βα-θέως τας ψυχίς τας λάτρευς τού ώραιου.

Παπαρούνα

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΓΙ' ΑΓΓΕΛΑΚΙ

Τά ποδομένα σου χειλάκια,
Τά σγουρά σου τά μαλλάκια,
Τά μικρότλια σου χεράκια,
Σέ άθωο πειρασμό
Με κινάουε και φιλάκια
Χίλια δυό τ'α μάγουλάκια
Σού κόλλω με θαυμασμό.

Άλλ' άπ' όλα που κυτιάζω,
Τρυφερά μου άγγελουδάκι,
Στήν ουράνια σου μορφή,
Με κρυφή χαρά θαυμάζω,
Τού σπιτιού μου λοζουδάκι,
Τήν άθωα σου ψυχή.

Δαγρευτή Σταυροφόρα

ΔΥΣΤΥΧΙΑ - ΕΥΤΥΧΙΑ

Ήταν ημέρα χεμωνιάτικη. Ό ουρα-νός συννεφιασμένος. Σε μιά γωνιά παρά-μερθ τού δρόμου κίποια πτωχή μητέρα με τό παιδάκι της στην άγκαλιά καθό-τανε. Ό βορρής άγιος φυσούσε και περνούσε μέσ' άπ' τό ξεκομμένο φου-στανακι τού παιδιού. Τό καυμένο έσφιγ-γε την μητέρα του με δύναμι για να ξε-σταθί. Ένα άμαξί πλούσιο πέρασε από κοντά τους. Μέσα στές γούδες ζεστά, ζεστά τυλιγμένο, ένα κοριτσάκι ήταν μέσα. Χαρούμενο και γελαστό φλυαρούσε με την μαμά του.

Τό πτωχό παιδάκι κύτταξ με λύπη και δυό δάκρυα κύλισαν από τά μάτια του. «Μητέρα, ειπε και η φωνή του έ-τρεμε, τί δυστυχημένη που είμαι!» Τό πλούσιο άμαξί έφυγε.

Σε λίγο μιά κηδεία φτωχική ετόν ίδιο δρόμο βλέπων να περνά. Μέσα στο φέ-ροτρο μιά δυστυχημένη γυναίκα κοιμά-ται για πάντα. Άνάμεσα στους λίγους, που την ακολουθούν ετόν τελευταίον όπνο της, τ' όρφανό της μαυροφρεμένο κλαίει άπαρηγόρητο.

Τό πτωχό άπ' τη γωνιά τού δρόμου γύρισε να ιδή. Κύτταξ τό όραφνό να κλαίη μ' άπελπισία. Τό λυπήθηκε τό δυσ-τυχημένο. Τά μάτια του γέμισαν δάκρυα. Άγκάλιασε πιο σφιχτά την μάνα του και σήκωσε ψηλά ετόν ουρανόν τά μάτια οάν

γάθελε να τόν εύχαριστήση για την ευ-τυχία του.

Και μέσα στα δάκρυα και τά φιλάκια ειπε σιγά σιγά:

«Μαννούλα μου ε' έχω κοντά μου. Εί-μαι εύτυχημένη!»

Κρητικοπούλα

ΛΟΓΙΚΗ ΑΚΑΤΑΜΑΧΗΤΟΣ

— Άκουσε, Κώστα. Έάν εις εργάτης κατασκευάζη αυτόν τόν τοίχον εις δω-δεκα ήμέρας, δώδεκα εργάται εις πόσας ήμέρας τόν κατασκευάζουν;

— Μά, Γιώγκο μου, εινε άπλούστατον εις μίαν ήμέραν ο τοίχος θά είνε έτοιμος.

— Ά, λαμπρά! Έάν βάλωμεν άνω 288 εργάται, εις πόσον καιρόν θά κτισθί ο τοίχος;

— Ό Κώστας έκαμε τόν λογαριασμόν και άπήνησεν άδιτάκτως:

— Εις μίαν ώραν!

— Και άν βάλωμεν 17,280;

— Εις έν λεπτόν της ώρας.

— Και άν βάλωμεν 1,076,800;

— Εις έν δευτερόλεπτον!

— Όραία! Πρίν προφθάση δηλαδή κανείς να κινήση μιά πέτρα, ο τοίχος θά είνε έτοιμος. Είδες που οδηγεί καμ-μίαν φοράν η...λογική;

Παναθηναϊκός

ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ

Ό εκδότης μικρός επαρχιακής έφημε-ρίδος ήγόρασεν όλίγας οκάδας κοπανι-σμένην ζάχαριν, άλλα την ηθρεν άνακα-τευμένην με λεπτόν λευκόν χύμα.

Τήν επομένην έδημοσίευσεν εις την έφημερίδα του τά εξής:

«Ήγόρασα από έγχώριον παντοπώλην ζάχαριν εις την όποιαν υπήρχε μισή οκά χύματος. Έάν ο άνθρωπος που με ήπά-τησε, δεν σταλή εις την οίκλιαν μου έντός εικοσιτέσσερων ώρών επτά οκάδες καλήν ζάχαριν; θά δημοσιεύσω τό όνομα του.»

Εις τό διάστημα τούτο πέντε διάφοροι παντοπώλαι τού έστειλαν από επτά οκά-δες ζάχαριν πρώτης ποιότητας!

Πεταχτή Νεραϊδούλα

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Κάκια, παίζουμε τόν Άδάμ και την Εύα;

— Ναί, Γιώργο! μα πώς τό παίζου αυτό τό παιγνίδι;

— Νά, εσύ θά μεύ δίνης ένα μηλό κ' έγώ θά τό τραχώ.

Έστίαχ υπό τού Αρχιδούκους Καρόλου

Εις τό Σχολείον.
— Κλίνε μου, Πάυλε, η μυγαλή.

— Είμι γαλή, εί γαλή, εστί γαλή, εσμέν γαλαί, εστέ γαλαί, εστί γαλαί.

Βατάκη υπό τής Αναγεννηθείσης Ελλάδος.

Ο παρών Όδηγός καταργεί πάντα προηγούμενον ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ.

[Πάς συνδρομητής της «Διαπλάσεως των Παιδών», επιθυμών να λάβη μέρος εις την κίνησιν τού περιοδικού, παρακαλείται να αναγνώση μετά πολλής προσοχής τά δώδεκα κεφάλαια τού παρόντος Όδηγού, διά να συμμορφώνεται εκάστοτε με τας σχετικώς όδηγίας].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Κανονισμός των Ψευδωνύμων.

1.—Οι συνδρομηται της Διαπλάσεως και τάδεφια των, διά να έμπαρούν να λαμβάνουν μέρος εις την κίνησιν τού περιοδικού, ήτοι εις την Άλληλογραφίαν, τους Διγωνισμούς, την ανταλλαγήν Μικρών Μυστικών κτλ.— πρέπει άφευκτως να έχουν ψευδώνυμον.

2.—Έκαστος συνδρομητού η συνδρομητριάς ΠΕΝΤΕ μόνον άδέφια δικαιούται να λά-βουν ψευδώνυμον. Ήτοι, εκάστη συνδρομή δεν δίδει δικαίωμα εις περισσότερα των έξ έν όλω ψευδωνύμων.

3.—Διά να λάβη τις ψευδώνυμον, είτε συν-δρομητής, είτε άδελφός του, όφείλει να πλη-ρώσγη 1 φράγγον άπό τής 1 Δεκεμβρίου και άγγοντος την 30 Νοεμβρίου. Όποτε και άν λάβη τις ψευδώνυμον, εις εις την άρχήν, εϊτε εις τό μέσον, είτε εις τό τέλος τού έτους, τό δικαίωμα του λήγει την 30 Νοεμβρίου, ώστε τό επόμενον έτος με την αναγέννησιν τής συνδρομής του πρέπει να πληρώσγη και πάλιν 1 φράγγον, είτε διά να κρατήσγη τό ψευδώνυ-μον, τό όποιον είχε τό προηγούμενον έτος, είτε διά να τό αλλάξη.

4.—Έάν συνδρομητού τινος, έχοντος ψευ-δώνυμον, λήξη η συνδρομή πρό τής 30ης Νοεμβρίου και δεν την αναγέννησιν εγκαίρως, λήγει συγχρόνως και η ισχύς τού ψευδωνύμου του, καθώς και των ψευδωνύμων των άδελ-φών του.

5.—Έάν δικαιοχός τις θελήσγη ναλλάξη ψευδώνυμον έντός τού έτους, ήτοι πριν λήξη τό δικαίωμα του, όφείλει να πληρώσγη πάλιν 1 φράγγον. Άλλ' έννοείται ότι και τού νέου του ψευδωνύμου η ισχύς λήγει την 30 Νοεμ-βρίου, όποτε και άν έγινεν η άλλαγή.

6.—Ό επιθυμών να διατήρησγη τό ψευδώνυ-μόν του, και κατά τό επόμενον έτος, όφείλει να τό ανανεώσγη μέχρι τής 1ης Ιανουαρίου τό βραδύτερον. Άλλως θεωρείται άδέσποτον και δίδεται εις τόν πρώτον ζητούντα αυτό.

7.—Έκτός από τους συνδρομητάς και τά-δέφια των, έως πέντε, ούδεις άλλος έμπο-ρει να λάβη ψευδώνυμον και δι' αυτού να συμπεριληφθή εις την κίνησιν τού περιοδικού. Οι άπολοι αγορασταί, οι λαμβάνοντες τό φύ-λλον διά των πρακτόρων, ούδεν δικαίωμα έ-χουσι. Διά ν' αποκτήσουν τοιαύτο, πρέπει να έγγραφούσιν συνδρομηται, τουλάχιστον διά μίαν τριμησίαν, και τότε να πληρώσουν έν φράγγον διά να λάβουν ψευδώνυμον.

8.—Τό εκλεγόμενον υπό τού δικαιοχού ψευδώνυμον πρέπει να έγκριθί και υπό τής Διαπλάσεως εις την σχετικήν στήλην τής Άλ-ληλογραφίας. Δύναται όμως να πρότείνη τις πολλά ψευδώνυμα τής άρεσλείας του, αναθέ-των εις την Διαπλάσιν την εκλογήν τού κα-ταλλήλοτερου.

9.—Ό δικαιοχός, διά τόν όποιον ενεκρί-θη ήδη ψευδώνυμον, όφείλει να τό σημειώη πάντοτε πλησίον τού ονόματός του εις πών ό,τι στέλλει προς την Διαπλάσιν. Όνομα και ψευδώνυμον πρέπει να είνε άχώριστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

1.—Εις έκαστον φύλλον τής Διαπλάσεως μία σελίς διατίθεται πάντοτε προς δημοσίευσιν έργων των συνδρομητών της. Η σελίς αυτή ονομάζεται «Σελίς Συνεργασίας Συνδρομη-τών» ή επί τό συντομώτερον «Σ.Σ.Σ.».

2.—Πάς συνδρομητής έτήσιος, προπληρω-μένος, έχων ψευδώνυμον, (και τάδεφια του επί-σης), δικαιούται να στέλλη εκάστοτε προς δημο-σίευσιν διηγηματικά του, ποιηματικά, έντυπώσεις, ιστορικά και άλλα ανέκδοτα, ηθικά, περιγραφάς κτλ. κτλ. πρωτότυπα ή μεταφρασμένα, πάν-τοτε με παιδαγωγικήν βάση, δηλαδή κατάλ-ληλα διά τούς νεαρούς αναγνώστας τού πε-ριοδικού μας. Έκ τούτων η Διαπλάσις εκλέ-γει τά όφαιότερα, τά καταλλήλοτερα και έκ τούτων δημοσιεύει δωρεάν, διά κλήρου, όσα εκάστοτε επιτρέπει ο χώρος τής καθιερωμένης Σελίδος.

3.—Περί των άπορριπτομένων η έγκρινο-μένων, η Διαπλάσις είδοποιεί άμέσως τους ά-ποστολείς εις ιδιαιτέραν στήλην τής άλληλο-γραφίας της. Είνε όμως ελευθέρα να δημοσι-εύη τά έγκρινόμενα μόνον όποτε κληρώνονται, όποτε της χρειάζονται και έφ' όσον δεν πα-ρουσιάζονται έν τή μεταξύ άλλα καλλίτερα και προτιμώτερα.

3.—Περί των άπορριπτομένων η έγκρινο-μένων, η Διαπλάσις είδοποιεί άμέσως τους ά-ποστολείς εις ιδιαιτέραν στήλην τής άλληλο-γραφίας της. Είνε όμως ελευθέρα να δημοσι-εύη τά έγκρινόμενα μόνον όποτε κληρώνονται, όποτε της χρειάζονται και έφ' όσον δεν πα-ρουσιάζονται έν τή μεταξύ άλλα καλλίτερα και προτιμώτερα.

4.—Κάθε κομμάτι στελλόμενον διά την Σ.Σ.Σ. δεν πρέπει να υπερβαίνη τους 30 στί-χους στήλης τής Διαπλάσεως, η τας 200 λέ-ξεις. Τά συντομώτερα προτιμούνται. Τά υπερ-βαίνοντα τό μέτρον των 200 λέξεων αποκλεί-ονται, όσον ώραία και άν είνε.

5.—Κάθε κομμάτι στελλόμενον διά την Σ.Σ.Σ. πρέπει να είνε γραμμένον μόνον του, εις χριστόν φύλλον χαρτού και από την μίαν μόνον όφιν τού φύλλον. Έκτός τού τίτλου του, πρέπει να φέρη άνωθεν τόν γενικόν τί-τλον «Διά τήν Σ.Σ.Σ.» να είνε δε ύπογε-γραμμένον με τόνονα και με τό ψευδώνυμον τού άποστολέως.

6.—Προθεσμία και όριον δεν υπάρχει. Ά-ποστολαί εκάστοτε διά την Σ.Σ.Σ. είνε δε-καί εις πσαν έποχην και υπό παντός συν-δρομητού, καθ' όλον τό διάστημα τής συνδρο-μής του.

7.—Εις την Σ.Σ.Σ. ύπάγονται και τά Παιδικά Πνεύματα, περί ών κατωτέρω.

8.—Έκτός τών διά την Σ.Σ.Σ. έγκρινομέ-νων, και διά την στήλην των Πνευματικών Άσκήσεων, περί ών κατωτέρω, ο Συνδρομη-τής ούδεν άλλο έχει δικαίωμα να δημοσιεύη εις την Διαπλάσιν δωρεάν. Επί πληρωμής δε μόνον Μικράς Άγγελίας. (Ίδε Κεφ. Ζ'.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Παιδικά Πνεύματα και Πνευ-ματικά Άσκήσεις.

1.—Η σύνταξις των έν τη Διαπλάσει δη-μοσιευμένων Παιδικών Πνευμάτων, είνε ά-ναθεθεμένη αποκλειστικώς εις τους δικαιοχ-ούς συνδρομητάς της. Πάς έχων ψευδώνυμον

δύναται να στέλλη προς δημοσίευσιν Παιδικά Πνεύματα, έξ ών η Διαπλάσις εκλέγει τά κα-ταλλήλοτερα, έκ τούτων δε δημοσιεύει εις τήν Σ.Σ.Σ. διά κλήρου όσα τή επιτρέπει εκ-κάστοτε ο χώρος.

2.—Τά Παιδικά Πνεύματα πρέπει να γρα-φώνται εις χωριστόν φύλλον χαρτού, εκτός τής επίστολής. Άνωθεν πρέπει να επιγρά-φονται: Παιδικά Πνεύματα στελλόμενα προς δημοσίευσιν εις την Διαπλάσιν υπό τού δεινα (όνομα και ψευδώνυμον). Πρέπει να είνε έργα πρωτότυπα τού στέλλοντος, δημοσιεύετα και όχι αντιγραφαί έξ άλλων, δημοσιευθέντων έν τη Διαπλάσει ή άλλαχού.

3.—Ός προς τας Πνευματικάς Άσκήσεις, και τούτων η σύνταξις είνε αποκλειστικώς αναθεθεμένη εις τους δικαιοχούς συνδρομη-τάς ως εξής: Κατ' έτος προκηρύσσονται δύο Διαγωνισμοί προς σύνθεσιν Πνευμα-τικών Άσκήσεων, με όρους, οι όποιοι δη-μοσιεύονται εκάστοτε εις την σχετικήν προκη-ρυξιν. Αί Πνευματικά Άσκήσεις, αι βραβεύο-μενα η όποσδήποτε διαπρέσονται εις τους Διαγωνισμούς τούτους, δημοσιεύονται όλγον κατ' όλγον εις την Διαπλάσιν. Άσκήσεις στελλόμενα μετά την προθεσίαν και παρά τους όρους τού σχετικού Διαγωνισμού, δεν λαμβάνονται διόλου υπ' όφιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Διαγωνισμοί Λύσεων των Πνευματικών Άσκήσεων

1.—Η Διαπλάσις πρότείνει κατ' έτος τρεις Διαγωνισμούς προς εύρεσιν των Λύσεων των εις αυτήν δημοσιευομένων Πνευματικών Ά-σκήσεων, ήτοι ένα Διαγωνισμόν Λύσεων κατά τετραμησίαν.

2.—Οι λαμβάνοντες μέρος εις τους Διαγω-νισμούς των Λύσεων διατρούνται εις τρεις τά-ξεις, αναλόγως της ηλικίας των:

α'. Εις τήν Μικράν Τάξιν ύπάγονται οι έχοντες ηλικίαν 11 έτών συμπληρωμένην.—β'. Εις τήν Μεσαίαν Τάξιν ύπάγονται οι έχοντες ηλικίαν 12—15 έτών συμπληρωμε-νών.—γ'. Εις τήν Άνωτέραν Τάξιν κατα-τάσσονται οι από 16 έτών και άνω, καθώς και όσοι ληρογοούν να σημειώσουν την ηλικίαν των.

3.—Όττης σημειώνων ψευδή ήλιαν διά να καταταχθί εις την Τάξιν την όποιαν θά ήθε-λεν αυτός, εάν ανακαλυφθί, αποκλείεται έντε-λώς τού Διαγωνισμού.

4.—Αί λύσεις των Πνευματικών Άσκήσεων εκάστον φυλλάδιου πρέπει να στέλλωνται εγκαίρως, ώστε να φθάσουν εις τό Γραφεϊόν μας πρό τής λήξεως της προθεσμίας, έντός της οποίας είνε άδαι δεκαί, και ήτις σημειού-ται πάντοτε εις έκαστον φύλλον υπό την επι-κεφαλίδα των Πνευματικών Άσκήσεων.

5.—Οι λαμβάνοντες μέρος εις τους Δια-γωνισμούς των Λύσεων, όφείλου να γράφουν τας Λύσεις των επί ιδιαιτέρον χαρτόν ευρι-σκομένον προς τούτο εις τό Γραφεϊόν της Διαπλάσεως. Ό χαρτίς τών λύσεων πλεεται εις φακέλλους, έκαστος τών όποιων περιέχει

20 φύλλα (δύο ακροῦν δι' ἓνα Διαγωνισμὸν) καὶ τιμᾶται φρ. 1.

6.—Λύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτός τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ἢτ' ὄψει. Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσότερων φυλλαδίων λύσεις εἴνε γραμμέται ἀτόπως ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χάρτου, μόνον αἱ τοῦ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

7.—Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαίτερου Χάρτου τῶν Λύσεων γραμμέται λύσεις, ὅταν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντός ἀνοικτοῦ φακέλλου μὲ πεντάλεπτον μόνον γραμματοσήμον. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ σταλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσότερων φυλλαδίων διὰ μίαν, ἐντός τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἔάν ὁ λύτης εἴνε βέβαιος ὅτι θὰ φθάσῃ πρὶν παρελθῆ ἢ προθεσμίᾳ τοῦ ἀρχαιοτέρου φυλλαδίου.

8.—Τὰ βραβεῖα ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς: α'.—Εἰς τὴν Μεγάλῃ Τάξιν: Ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν ὀρθῶν λύσεων ἀντιπροσωπεύοντα τὸ ὀκτὼ τοῦλάχιστον δέκατα (8/10) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, ὀρθοὶ δὲ λύσεις θεωροῦνται αἱ συμφωνοῦσαι καθολικῶς πρὸς τὰς ἐν τῇ Διαπλάσει δημοσιευόμενας, —εἴνε υποψήφιοι διὰ τὸ Πρῶτον Βραβεῖον, καὶ ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου εἰς. Οἱ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσότιμοι, ἀλλ' ἄνευ ἀμοιβῆς ἄλλης ἐκτός τῶν ἀναλόγων κατὰ τὴν § 9 Εὔσημων (18ε Κεφ. 5', § 10 καὶ 11.) β'.—Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν Λύσεων ἕως τὰ ἑπτὰ δέκατα τοῦ ὅλου (7/10), εἴνε ὅλοι υποψήφιοι διὰ Β' Βραβεῖον. Δύο ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ Ἰσότιμοι, ὡς ἄνω.

γ'.—Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν Λύσεων ἕως τὰ ἑξ δέκατα τοῦ ὅλου, (6/10), εἴνε ὅλοι υποψήφιοι διὰ Γ' Βραβεῖον. Τρεῖς ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ Ἰσότιμοι, ὡς ἄνω.

δ'.—Ἐπιαιων λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὄχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμισίως τῶν λύσεων, τὰς ὅποιας εὔρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Γ' Βραβεῖον. ε'.—Ἐψήφιστον μίαν λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὄχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμισίως τῶν λύσεων, τὰς ὅποιας εὔρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Ἐπιαιων.

ζ'.—Εἰς τὴν Μεσασὴν τάξιν: Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Μὲ τὴν διαφοράν ὅτι οἱ υποψήφιοι διὰ τὸ Α' Βραβεῖον ἀρκεῖ νὰ ἔχουν μόνον τὰ ἑπτὰ δέκατα (7/10) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων, διὰ τὰ Β' Βραβεῖα μόνον τὰ ἑξ δέκατα (6/10), καὶ διὰ τὰ Γ' Βραβεῖα μόνον τὰ πέντε δέκατα (5/10).

η'.—Εἰς τὴν Μικρῶν Τάξιν: Πάλιν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἄλλ' οἱ υποψήφιοι διὰ τὸ Α' ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὰ πέντε δέκατα (5/10) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων, διὰ τὸ Β' τὰ τέσσαρα δέκατα (4/10), καὶ διὰ τὸ Γ' τὰ τρία δέκατα (3/10).

θ'.—Οἱ λαβόντες εἰς προηγουμένους Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων ἐν οἰονδήποτε βραβεῖον εἰς οἰονδήποτε ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, δὲν δύνανται νὰ διαγωνίζωνται διὰ τὸ ἴδιον ἢ διὰ κατώτερον βραβεῖον, εἴτε εἰς τὴν ἴδιαν τάξιν εἴτε εἰς ἀνωτέραν, καὶ τίθενται τιμητικῶς ἐκτός Διαγωνισμοῦ, ἔάν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεων τῶν τοῖς παρεχθῆ τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἴδιον ἢ εἰς κατώτερον, ὄχι δὲ εἰς ἀνώτερον βραβεῖον ἐκείνου, τὸ ὅποιον ἔλαβον ἄλλοτε. 9.—Κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν Εὔσημων, ἐκτός τῶν ἀναλογούντων εἰς ἕκαστον δυνάμει τοῦ ποσοῦ τῶν λύσεων τῶν, τῶν προστιθενται καὶ ἄλλα ἀκόμη εὔσημα, —εὔσημα ἐπιμονῆς, —ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν φυλλαδίων τῶν ὁποίων ἐστὶν ἡ λύσις. Ἡ ἀναλογία αὕτη εἴνε ἐν εὔσημον ἐπὶ πλέον δι' ἕκαστην τριάδα φυλλων. Οὕτως ὁ στείλας λύσεις ὅλων τῶν φυ-

λλαδίων τῆς τετραμηνίας, ἀδιάφορον πῶσας ἐξ ἑκάστου, λαμβάνει ἑξ εὔσημα ἐπιμονῆς ἐπὶ πλέον. ὁ στείλας λύσεις 12 φυλλαδίων μόνον, λαμβάνει ἐπὶ πλέον 4 εὔσημα ἐπιμονῆς, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ ἄλλοι Διαγωνισμοί.

1.—Αἱ λεγόμεναι Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως εἴνε εἰδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως μίᾳ Ἑβδομῇ, εἰς τὴν ὅποιαν οἱ φίλοι τῆς ἀπαντοῦ δι' ἐπιστολῶν ἐντός ὀρισμένης προθεσμίας. Ἡ κρίσις ἐπὶ τῶν ἀπαντήσεων δημοσιεύεται ἐκτενῆς καὶ εἰκονογραφημένη πλουσίως.

2.—Αἱ ἐπιστολαί, αἱ περιέχουσαι τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφον ἑτέρο ἄλλο ἐκτός αὐτῆς καὶ νὰ ἐπιγράφωνται ὡς ἑξῆς: Ἀπάντησις εἰς τὴν (τάδε) Κυριακὴν τῆς Διαπλάσεως, νὰ εἴνε δὲ ὅσῳ τὸ δυνατόν σύντομοι.

3.—Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Διηγήματος.—Δίδεται εἰς θέμα μίᾳ παροιμίᾳ ἢ μίᾳ εἰκόνι, ἢ σειρά εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῆ διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἕκαστοτε λεπτομερῶς, μετὰ τῶν εἰκόνων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γραφῆ τὸ διήγημα.

4.—Διαγωνισμὸς Ψευδώνυμον.—Κατ' ἔτος βραβεύεται τὸ καλλίτερον ψευδώνυμον διὰ Δημονηγέριον πάντων τῶν συνδρομητῶν. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐπίσης κατὰ τὴν προκλήρου λεπτομερῶς.

5.—Διαγωνισμὸς Ψευδογράφου ἢτοι πρὸς ἔγγραφῶν νέων συνδρομητῶν, καὶ Διαγωνισμὸς τῶν Εὔσημων.—Περὶ τῶν Διαγωνισμῶν τούτων ἴδε Κεφ. 5' καὶ 6'.

6.—Γίνονται ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἄλλοι Μικροὶ Διαγωνισμοί, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἴνε: Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς, —Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας, —Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν ποιήματος, —Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ, γερμανικοῦ), Διαγωνισμὸς Δευκῶν Δέξεων, κτλ. Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηροῦνται ἕκαστοτε τὰ θέματα καὶ ὀρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῷ φύλλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὅποιοι εἴνε ἄλλοτε ἄλλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Τὰ Βραβεῖα καὶ τὰ Εὔσημα

1.—Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαιροῦνται εἰς μεγάλους καὶ εἰς μικροὺς. Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ εἴνε ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγήματος, αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ψευδωνύμων. —Μικροὶ Διαγωνισμοὶ εἴνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Φωτογραφίας, τῆς Καλλιγραφίας, τῶν Δευκῶν Δέξεων, κτλ.

2.—Εἰς τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς: α'.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του, ὅταν εἴνε διήγημα, ἢ Πνευμ. Ἀσκήσις, ἢ ἀπάντησις Κυριακῆς;) 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλαισιν, ἢν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν, εἴτε μὲ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τοῦ ὀνόματός του, εἴτε μὲ τὸ ὄνομα του, ἢν δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ ὀνομαστὸς του;) 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τῶν Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, κατ' ἐκλογὴν του.

β'.—Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τῶν Διαπλάσεως τῆς Α'

Περίοδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς. γ'.—Ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τῶν Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

3.—Εἰς τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμοὺς: α'.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του, ὅταν εἴνε Ζωγραφικὴ, Φωτογραφία ἢ Καλλιγραφία, πτόσον φωτογραφικὸν πανομοιότυπον αὐτοῦ 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλαισιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' Βραβεῖον τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία τομῆδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α', Β', Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

β'.—Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τομῆδια Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του.

γ'.—Τὸ τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον ἓν τομῆδιον Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του.

4.—Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π. χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τῶν Διαπλάσεως Α' Περιόδου δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν, οὔτε ἴση οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Ἡ σχετικὴ περὶ ἀποστολῆς τῶν βραβεῖων αἴτησις πρέπει νὰ γίνῃ ἐπὶ τριῶν μῆρων τὸ πὼν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν Ἀποτελεσμάτων τοῦ Διαγωνισμοῦ. ἄλλως τὰ δικαιώματα παραγράφεται.

5.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ψευδογράφου θεωροῦμενος ὡς ἔκτακτος, ἔχει ἰδιαίτερα ὄλους βραβεῖα, ὀριζόμενα ἕκαστοτε εἰς τὴν Προκήρουσιν.

6.—Ἀθρόον Βραβεῖον λέγεται ἐν ἑξαίρετικὸν βραβεῖον ἰσοδυναμοῦν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὅποιον ἡ Διάπλαισις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητῆν, ὅς ἄρρησιμα τῶν κατωτέρων βραβεῖων, τὰ ὑποτιθεῖσθε διαγωνιζόμενος ἕκαστοτε εἰς τοὺς διαφόρους Διαγωνισμοὺς τῆς. Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ βραβεῖα πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἐπομένοι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

α'.—Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μονάδα: (32)32.

β'.—Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τέσσαρα τριακστά δευτέρα τῆς μονάδος (4)32.

γ'.—Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ δύο τοιακστά δευτέρα τῆς μονάδος (2)32.

δ'.—Ὁ δὲ Ἐπιαιων ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μὲ ἐν τριακστόν δευτερον τῆς μονάδος (1)32.

7.—Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1899, ἦτοι ἀφ' οὗ ἰδρύθη τὸ Ἀθρόον, τηρεῖται ἰδιαίτερον Βιβλίον τῶν βραβευομένων, εἰς τὸ ὅποιον σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν, τὰ Βραβεῖα. Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ συνδρομητῆς κατὰ τὸ διάστημα ἐνὸς ἢ περισσότερων ἐτῶν, δώσουν ἄθροισμα ἴσον μὲ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συνδρομητῆν τούτου ἀπονέμεται τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον ἅμα τῇ αἰτήσιν του. Ὅποτε ἀπαραιτήτων εἴνε τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῆ καὶ ἕκαστος συνδρομητῆς διὰ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ νὰ σημειῖται εἰς αὐτὸ τὰ βραβεῖα, τὰ ὅποια λαμβάνει ἕκαστος, μὲ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζῃ πότε θὰ συμπληρωσῇ τὴν μονάδα καὶ νὰ τὸ ἀναγγεῖλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διαπλάσιν, στέλλων λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν βραβεῖων του.

8.—Ὁ τυχὼν Ἀθρόου Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν του β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τῶν Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς κατ' ἐκλογὴν του.

9.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον εἰς οἰονδήποτε Διαγωνισμῶν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ κατωτέρους, δώσαν ἄθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δι-

αἰοῦται κατόπιν νὰ λάβῃ Ἀθρόον Βραβεῖον. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἕκας Ἀθρόου, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσαύτηποτε ἂν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὅποια θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμοὺς.

Α'. Σημειώσεις.—Εἰς τὸ Ἀθρόον δὲν λογαριάζεται μόνον τὸ Β' Βραβεῖον Ψευδογράφου, διότι καὶ αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ πρὸς Α' Βραβεῖον, ἀφοῦ δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν τοῦ λαμβάνοντος αὐτό.

Β' Σημειώσεις.—Τὸ ἄνευ ἀμοιβῆς Α', Β', ἢ Γ' Βραβεῖον τῶν Λύσεων, λογαριάζεται εἰς τὸ Ἀθρόον ὡς Γ' Βραβεῖον (2)32).

10.—Τὸ Βραβεῖον τῶν Εὔσημων εἴνε ἐτήσιον καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς: Διὰ πᾶσαν καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμὸν, διὰ πᾶν καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, Ψευδογράμματα, κτλ. ἢ Διάπλαισιν σημειοῦνται Εὔσημα ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἑκάστου τῶν ἀνωτέρων. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Εὔσημων δημοσιεύεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, δι' ἑνὸς Ε' ἢ περισσότερων ἐντός παρεμβάσεως, σημειουμένων παρὰ τοῦ ψευδώνυμου τοῦ λαμβάνοντος αὐτά.

α'.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὃ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὔσημων, λαμβάνει τὸ Βραβεῖον τῶν Εὔσημων, μὲ τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν του 2) λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τῶν χρυσόδετον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου κατ' ἐκλογὴν του.

β'.—Δύο Δευτέρα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρῶτον. Ἐκαστὸς τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἓνα χρυσόδετον τῶν τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογὴν του.

γ'.—Τρία Τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα μετὰ τοὺς λαβόντας Δευτέρα. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἓνα ἄδετον τῶν τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως», ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογὴν του.

δ'.—Ἐπιαιων ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὔσημων μὲχρι τοῦ ἡμισίως τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ Ἐψήφιστον μίᾳ εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὔσημων μὲχρι τοῦ ἡμισίως τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

11.—Ἀμὰ τῇ λήξει ἐκάστης τριμηνίας, (28 Φεβρουαρίου, 31 Μαΐου, 31 Αὐγούστου) ὀφείλει ἕκαστος νὰ στείλῃ πρὸς τὴν Διάπλαισιν λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν Εὔσημων, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας. Ἀμὰ δὲ τῇ λήξει τοῦ ἔτους (30 Νοεμβρίου) γενικὴν σημειωσιν ὅλων τῶν Εὔσημων τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους. Ἄλλως δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰ αποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ἀλληλογραφαί — Μικραὶ Ἀγγελίαι.

1.—Κάθε συνδρομητῆς ἔχων ψευδώνυμον καὶ τ' ἀδελφία του, ὅσα ἔχουν ἐπίσης ψευδώνυμον, δύναται νὰ γράφῃ ἐπιστολάς πρὸς τὴν Διάπλαισιν. Αἱ ἐπιστολαί αὗται, διὰ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει, πρέπει νὰ εἴνε ὅσῳ τὸ δυνατόν σύντομοι καὶ καθαρογραμμέναι, ὅταν δὲ περιέχουν τι ἀξίον ἀπαντήσεως καὶ ὅταν τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ χώρος, ἡ Διάπλαισις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαίτερον στήλην, ἢ ὅποια ἐπιγράφεται Ἀλληλογραφίᾳ τῆς Διαπλάσεως.

2.—Ἐκτός τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς Διαπλάσεως, οἱ φίλοι τῆς συγκυνοῦσιν καὶ πρὸς ἄλλους διὰ τῶν Ἐρωτησῶν καὶ πληροφωροῦσιν. Ἐπὶ πρὸς τοῦτο ἰδιαίτερα στήλη, ἐπιγραφόμενῃ Μικραὶ Ἀγγελίαι, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορίαν, ἢ ἐρωτήσιν, ἢ πρότασιν, ἢ ἀγγελίαν, —τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως— προκαταβῶν τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν ἑξῆς διατίμησιν:

α'.—Ἡ λέξις μὲ ἅπλᾳ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν—δηλαδή φιλᾶ, ὡς τὰ τῆς σελίδος ταύτης.—λεπτὰ 5, μὲ παχίᾳ στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδή καὶ αἱ ὀλιγωτέρας τῶν δεκαπέντε πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν μὲ κεφαλαῖα ἢ παχίᾳ ἢ ἅπλᾳ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἑξ λέξεις ἅπλᾳ.—Αἱ μὴ συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντίτιμου ἀγγεῖλαι δὲν δημοσιεύονται.

6'.—Διὰ τοὺς μὴ συνδρομητάς, τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ δημοσιεύωνται εἰς τὴν Διάπλαισιν Μικρῶν Ἀγγελλῶν, τὸ ἄνω τομολόγιον ὑπολογίζεται εἰς διπλοῦν, ἦτοι ἡ λέξις λεπτὰ 10.

3.—Διὰ τοῦ Γραφεῖου τῆς «Διαπλάσεως» γίνεταὶ αἱ ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἄλλ' ἢ Ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον μεταξὺ δημοφύλων. Ἀγόρια ἀλληλογραφῶν μὲ αγόρια, καὶ κορῆσια μὲ κορῆσια. Αἱ σχετικαὶ πρότασεις δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Μικρῶν Ἀγγελῶν ἐπὶ πληρωμῇ. Αἱ δὲ ἐπιστολαί πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ γραμματοσήμου 30 λεπτῶν καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φακέλλου, διὰ νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ πρῶτον ἡ Διάπλαισις καὶ, ἂν τὰς ἐγκρίνη, νὰ τὰς στέλλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

Κανονισμὸς τῶν Μικρῶν Μυστικῶν.

1.—Μικρὰ Μυστικά ὀνομάζονται τετράδια, τὰ ὅποια ἐξέδωκεν ἡ Διάπλαισις, διὰ ν' ἀνταλλάσσωνται κυρίως μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἐκαστον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν περιέχει 30 ἐρωτήσεις, καὶ ἀπάντη αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὰς ἀπαντήσεις.

2.—Τὰ Μικρὰ Μυστικά πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 10. Ἐπτὰ τετράδια φρ. 1. Δεκαπέντε τετράδια φρ. 2. Δέσμη ἑξ εἰκοσιπέντε τετράδιων, φρ. 3.

3.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τετράδιων διὰ τοῦ Γραφεῖου τῆς Διαπλάσεως, γίνεταὶ ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

α'.—Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλλάξῃ Μικρὰ Μυστικά διὰ τοῦ Γραφεῖου τῆς Διαπλάσεως, πρέπει νὰ ἔχῃ ψευδώνυμον, διότι αἱ ἀνταλλαγαί γίνονται ἀποκλειστικῶς μεταξὺ ψευδωνύμων. Πρῶτον λοιπὸν θὰ γράφῃ πρὸς τὴν Διάπλαισιν μὲ ποῖον ἐπιθυμεῖ ν' ἀνταλλάξῃ, ἢ δὲ Διάπλαισις θὰ δημοσιεύῃ τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλληλογραφίας», ἔάν αἱ πρότασεις συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντίτιμου τῆς καταγορήσεως ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς πρότασεις λεπτὰ 25· διὰ τὰς ἐπιπλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.

β'.—Ὁ ἄλλος, ὁ ὅποιος θὰ ἴδῃ τὴν πρότασιν, εἴνε ἐντελὸς ἐλεύθερος νὰ τὴν δεχθῆ ἢ ὄχι. Ἄν δεχθῆ, τότε, ἀντὶ πάσης ἄλλης ἐξιδιοποιήσεως, πρέπει νὰ στείλῃ πρῶτος ἓν τετράδιον του πρὸς τὴν Διάπλαισιν, ἢ ὅποια τὸ στέλλει πρὸς τὸν προτείναντα καὶ ἐκεῖνος πάλιν, ἅμα λάβῃ τὸ τετράδιον, ὀφείλει νὰ στείλῃ τὸ ταχέστερον ἐν ἰδικῶν του διὰ ν' ἀποσταλῇ εἰς ἀπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγὴν: Οὕτω λοιπὸν ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτείνων αὐτήν, στέλλει δεύτερον.

